

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

18 maart 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

MUZIEKDECREET

BELEIDSBRIEF MUZIEK

RESOLUTIE INVOERING BTW-PLICHT VOOR ARTIESTEN

RESOLUTIE PROGRAMMATIE WERK VLAAMSE TOONDICHTERS

Inhoud

Nr. 33

Woensdag 18 maart 1998
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen – 903 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4	
Beleidsbrief Muziek – 398 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Sprekers : de heren Joachim Coens, verslaggever, Marino Keulen, Peter De Ridder en Emiel Verrijken, mevrouw Nelly Maes, de heren Jos Stassen en Paul Van Grembergen en minister Luc Martens	
Artikelsgewijze bespreking	16
Voorstel van resolutie van de heer Jos Stassen, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Marino Keulen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen – 925 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	31
Sprekers : mevrouw Kathleen Helsen, verslaggever, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer Emiel Verrijken, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Stassen	
Voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Louis Bril, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Nelly Maes en de heer Joachim Coens betreffende de programmatie van het werk van Vlaamse toondichters – 946 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	36
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever, de heer Gilbert Vanleenhove, mevrouw Nelly Maes, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heer Jos Stassen	
Regeling van de werkzaamheden	41

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHT VAN VERHINDERING

Jan Caubergs : gezondheidsredenen.

ONTWERP VAN DECREET houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen

– 903 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

BELEIDSBRIEF Muziek

– 398 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen.

Ik wijs de vergadering op de beleidsbrief Muziek, die nog dateert van voor de reglementswijziging van 10 juli 1996 waarbij een nieuwe regeling voor de beleidsbrieven is ingevoerd. De commissie voor Cultuur en Sport heeft het ontwerp van decreet mede op basis van de beleidsbrief besproken. Gezien de nieuwe reglementsbepalingen voor de beleidsbrieven, spreekt het vanzelf dat op de

beleidsbrief Muziek geen moties van aanbeveling kunnen worden ingediend.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Coens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Joachim Coens, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dacht dat er nu op de publiekstribune een aantal muziekgroepjes of concertorganisatoren luid de trom zouden roeren. Net zoals gisteren is dit echter ook vandaag ongepast.

Wanneer we de publiekstribune zouden vullen met alles wat hier wordt besproken, zou ze bijna vol zitten. De commissie voor Sport en Cultuur besprak op 29 januari en 5 februari 1998 de beleidsbrief Muziek. Het onderwerp dat werd behandeld, heet voluit het ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals, het oprichten van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen. Gelukkig wordt dit decreet afgekort als het muziekdecreet. Mijnheer de minister, ter nagedachtenis van de patroonheilige van de muziek zou men dit het Caecilia-decreet kunnen noemen.

De commissie vond het raadzaam een hoorzitting te organiseren waarbij een groot aantal actoren uit de muziekwereld werden uitgenodigd. We hebben de verslaggeving hiervan bij het verslag gevoegd. Op 5 februari werden de beleidsbrief en het ontwerp besproken. Via de hoorzitting en het groot aantal elementen die zowel in de beleidsbrief als in het muziekdecreet voorkomen, zijn er heel wat zaken aan het licht gekomen. Ik zal ze nog even in herinnering brengen.

De bevoegde minister heeft een toelichting gegeven over de beleidsbrief en het ontwerp van decreet. In de beleidsbrief werd er aandacht besteed aan de situatie van de componisten als creërende kunstenaars naast de uitvoerders, die gecreëerde werken in groep of individueel uitvoeren. Daarnaast zijn er ook nog de concertorganisatoren, die de band leggen tussen de uitvoerders en het publiek, en de concertlocaties, die qua infrastructuur aan een aantal eisen moeten voldoen. Er werd tevens aandacht geschonken aan het ondersteunen van jongereninitiatieven.

Coens

De minister zei dat het de bedoeling is om via een decreet een algemene regeling uit te werken waarbinnen het muziekgebeuren kan plaatsvinden. Dit houdt een ingrijpende wijziging in ten opzichte van de huidige regeling, die trouwens niet meer vaak wordt toegepast. Volgens de minister wordt muziek zeer ruim opgevat. De overheidsinspanningen ten aanzien van muziek worden verruimd van de klassieke muziek naar andere muziekgenres, zoals volks- en etnische muziek, jazz, rock en pop. Uit de hoorzitting is ook gebleken dat er nogal wat discussie bestaat over de terminologie : welke lading dekken bepaalde termen ?

Volgens de minister is ook de totstandbrenging van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap belangrijk. Dat centrum krijgt een gevarieerd takenpakket toegewezen : het inventariseren van de composities, het ontsluiten van de muziekbibliotheken die Vlaanderen rijk is, en het systematisch bijhouden van nieuwe composities. Daarbij moet het Muziekcentrum aandacht besteden aan alle muziekgenres, gaande van lichte muziek tot hedendaagse klassieke muziek.

Wat voorafgaat, zijn de grote lijnen van de toelichting van de minister bij het ontwerp van decreet. Misschien is het toch ook belangrijk nog iets te zeggen over de erkenning en de subsidiëring. Beide aspecten worden gescheiden ; voor beide is er in aparte voorwaarden voorzien. De erkenning van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals, is gekoppeld aan een aantal kwalitatieve en formele criteria die uitdrukkelijk worden opgesomd.

De subsidiëring is losgekoppeld van de erkenning. Ze gebeurt via een vierjarig financieringsbudget. Dankzij een gewaarborgde overheidsbijdrage worden de betrokken organisaties in staat gesteld een langetermijnplanning op te stellen. Om de rechtszekerheid van deze organisaties nog te vergroten, is de overheid ertoe gehouden om binnen bepaalde termijnen haar beslissingen inzake subsidiëring kenbaar te maken. De minister lichtte ook nog een aantal andere aspecten toe, zoals het statuut van de musicus.

Tijdens de algemene bespreking werd het debat erg verrijkt dankzij de inbreng van de sprekers die aan de hoorzitting deelnamen. Ik moet er trouwens op wijzen dat de commissie, na het horen van de betrokkenen in het veld, een aantal amendementen

heeft besproken en aangenomen. Deze amendementen hebben de tekst verbeterd.

De algemene beoordeling van de beleidsbrief en het ontwerp van decreet werd door de commissarissen meestal gunstig beoordeeld. Het decreet werd overigens unaniem goedgekeurd. Er waren heel wat opmerkingen over het steunen van alle muziekgenres. Ook werd aandacht gevraagd voor het ondersteunen van jongereninitiatieven. Het belang van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap werd door verscheidene sprekers benadrukt.

Ook de noodzaak om de gehele muziekwereld in dit centrum te vertegenwoordigen, zodat dit centrum met gezag zou kunnen optreden, werd door meer sprekers benadrukt. Er werd gesproken over het verplicht uitvoeren van een werk van een Vlaams componist ; naar aanleiding van de bespreking van een resolutie zullen we het straks daarover hebben. Verder stond ook de wenselijkheid om een beroepsvereniging van Vlaamse componisten op te richten, op het programma.

Ook de situering van het muziekdecreet in het algemeen muziekbeleid werd aangekaart en er werd gewezen op de noodzaak van infrastructuur-, repetitie- en andere opnameruimten. Er werd ook verwezen naar aspecten die niet onmiddellijk tot onze bevoegdheden behoren. Ik denk dan aan het statuut van de kunstenaar, de problematiek van de BTW, enzovoort. Het voorstel van resolutie over het pop- en rockbeleid van de heer De Ridder werd uitvoerig bediscussieerd.

Er werd ook gewezen op het economische belang van het Muziekcentrum. Ten slotte benadrukte men de noodzaak om de muzieksector geografisch te spreiden. De bespreking in de commissie is uitgemond in een eindstemming. Alle artikelen en ingediende amendementen werden unaniem goedgekeurd, met elf stemmen voor. De amendementen kwamen vooral tegemoet aan de opmerkingen van de betrokkenen van het veld. Ze hebben betrekking op de definiëring van muziekclubs en concertorganisaties, op een versoepeling van de beleidsplannen en op een versoepeling van de personeelsituatie. Zo is de omslag gemaakt van het bedienstatuut naar dat van contractuelen. Verder wordt er gepleit voor een evenwichtige samenstelling van het Muziekcentrum. Dit waren een aantal elementen die tijdens de bespreking in de commissie aan bod zijn gekomen.

Tot zover het verslag. Vervolgens wil ik namens de CVP-fractie een aantal zaken nader toelichten. Het

Coens

Caecilia-decreet is een eerste aanzet in het Vlaams Parlement om het muzieklandschap in Vlaanderen te beschermen. Het is een langverwacht en noodzakelijk decreet van een soms verwaarloosde sector waarvoor weinig of geen regelgeving, ondersteuning en toekenning van subsidies bestonden. We zijn dan ook bijzonder verheugd over dit decreet. Het is een noodzakelijk kader, waarbinnen we nu willen werken.

We vinden het ook heel belangrijk dat de muzieksector nu in het algemeen wordt bekeken en dat de hokjesmentaliteit wordt overstegen. Zowel in het parlement als daarbuiten is een debat ontstaan over de betrokkenheid van de popmuziek. Ook op het veld zijn heel wat actoren gaan samenwerken om de belangen van de muziekwereld te verdedigen. In het debat zijn de verschillende aspecten aan bod gekomen. Ik heb het dan zowel over de ensembles, de organisaties en de festivals, als over de mensen die compositieopdrachten vervullen. In die zin zijn we bijzonder tevreden dat het creatieve leven in Vlaanderen ten volle wordt ondersteund.

Persoonlijk vind ik het ook belangrijk dat het clubcircuit een formeel kader krijgt om te worden erkend. Daarmee wordt gedeeltelijk een antwoord gegeven op een parlementaire vraag van juni 1996. We hopen ook dat de ondersteuning van festivals blijft bijdragen tot een cultuurspreiding. We hebben onze bezorgdheid hierover reeds uitgedrukt. Ik denk dat festivals een ideaal middel zijn om ook in andere locaties dan in de typische culturele centra aan cultuurspreiding te doen.

In het algemeen is de CVP-fractie duidelijk tevreden met dit decreet. Uiteraard is het werk voor de muzieksector niet af. Er zijn andere niveaus waar nog stappen moeten worden ondernomen. We denken daarbij aan het statuut van de kunstenaar op het federaal niveau en aan de discussie over de invoering van de BTW-plicht. We denken ook aan lagere niveaus, namelijk de gemeenten en provincies, die de specifieke opdracht hebben om ruimte te geven aan mensen die de creativiteit belichamen. Zowel op federaal als op gemeentelijk en provinciaal niveau moeten we blijven aansporen om de muzieksector blijvend op te volgen. Ook het Vlaams niveau heeft een permanente opdracht. Het economisch belang van de sector moet worden bekeken. U hebt beloofd om samen met de minister van Economie na te gaan wat op dat vlak nog mogelijk is, mijnheer de minister.

De CVP-fractie wil eveneens de noodzaak van de uitbreiding van het kunst- en muziekonderwijs benadrukken. Dit vormt de basis van de muziek- en kunstbeleving in Vlaanderen. Het wordt hoog tijd dat deze zaken, die een beetje in het slop zijn geraakt, opnieuw worden bekeken. We wachten nog op de uitvoeringsbesluiten. Maar ik denk dat het geen enkel probleem zal opleveren om dit met u in alle openheid verder te bespreken. We pleiten ook voor een evenwichtige samenstelling van de adviesorganen. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Coens heeft de sfeer en de inhoud van de gesprekken in de commissie weergegeven. Onze fractie blijft bij haar oorspronkelijk standpunt. U kunt op onze steun rekenen. Dit is een goed initiatief. Is dit perfect ? Ik weet het niet. Wat is er perfect in deze wereld ? Het is wel een nieuwe start voor een belangrijke sector in de cultuur. Of dit een groot of een klein moment is, zal later blijken.

Het grote gevaar voor dit decreet is het decreet zelf. Ik denk terug aan de hoorzittingen vóór de aangehaalde commissievergadering. Iedereen die met de sector te maken heeft, kon zijn mening naar voren brengen. Wij hebben rekening gehouden met deze gegevens. De financiële verwachtingen zijn heel hoog. Het is een zware klus om aan deze verwachtingen tegemoet te komen. Ik vrees dat we er met de 106 miljoen frank extra niet zullen komen.

We moeten erop toezien dat dit bedrag niet door CAO-verplichtingen wordt opgeslorpt. Daar waar schuwde ik in de commissie ook al voor. De CAO's zijn verplichtingen waar we niet onderuit kunnen. Het zal van u, mijnheer de minister, een grote discipline vergen om jaar na jaar de groei en de dynamiek van de sector van de nodige financiële ademruimte te voorzien.

We hebben geprobeerd om in een decretale onderbouw te voorzien voor de muzieksector. De heer Coens doopte het decreet tot het Caecilia-decreet. Ik weet niet of daar een alternatief voor bestaat. We zijn er niet in geslaagd om alles te regelen. Uw federale collega heeft u een bananenschil voor de voeten geworpen. De opheffing van de BTW-vrijstelling, de 21- procentregel, is uitvoerig aan de orde gesteld in de commissie. Zowel voor de artiesten als voor het publiek zou dit een slechte zaak zijn. De tickets zullen duurder worden en de artiesten zullen minder of zwart worden geprogrammeerd.

Keulen

Ik heb via de pers vernomen dat er op federaal vlak nog geen definitieve oplossing is. Het is een uitgesteld agendapunt. Tijdens de hoorzitting merkten de mensen uit de sector ook op dat zij vanuit het oogpunt van de sociale zekerheid de paria's zijn in onze samenleving. Wij staan daar als Vlaamse Gemeenschap buiten. Dat moet federaal zijn neerslag krijgen. We kunnen er enkel op hameren zodat er snel een regeling komt.

Zoals we in de commissie al hebben gezegd, wij steunen dit decreet.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is een goed decreet. Tijdens de debatten in de commissie voor Cultuur zei minister Martens dat hij mijn vader had kunnen zijn. Hij heeft zijn job dus niet goed gedaan. Hij had het voorbeeld van de heer Tobback moeten volgen. Diens zoon zit tenminste in dezelfde partij.

Ten eerste is dit een goed decreet door de manier waarop het is totstandgekomen. De commissiebesprekingen hebben ertoe geleid dat het vader- of ouderschap van dit decreet niet meer duidelijk is. Om een versleten term te gebruiken : men heeft gewerkt volgens de nieuwe politieke cultuur. Tijdens het debat en bij het indienen van de amendementen was er immers geen enkel onderscheid merkbaar tussen meerderheid en oppositie. Het resultaat is er dan ook naar.

Ten tweede is dit een goed decreet omdat er tijdens de besprekingen altijd aandacht werd besteed aan wat het veld dacht en voelde. Er werd ook rekening gehouden met de resultaten van de hoorzitting. Bovendien is het invoegen van de niet-klassieke muziek grotendeels geslaagd. Er wordt ook in bijkomende middelen voorzien. Men heeft ook duidelijkheid gecreëerd, zowel voor de klassieke als de niet-klassieke muziek. Dat is belangrijk voor de sector.

Dit decreet is een kaderdecreet. Dat kader moet groot genoeg zijn. Dat is hier het geval. Rock, pop en alle andere niet-klassieke muziekvormen passen erin. Ook de tekening die uiteindelijk in het kader wordt geplaatst, is belangrijk. De samenstelling van de adviescommissies van het steunpunt voor muziek moet van die aard zijn dat alle genres evenredig aan bod komen, en dat de tekening er in haar

geheel goed uitziet. Dat punt werd niet helemaal geregeld in het decreet, maar we verwachten dat de minister rekening houdt met wat in de commissie leeft.

Het belangrijkste is het nageltje waaraan het kader wordt opgehangen. Ik bedoel daarmee het financiële plaatje. Er zijn in elk geval bijkomende financiële middelen nodig. De 106 miljoen frank aan toegezegde middelen zou maar juist voldoende zijn om een aantal CAO-verplichtingen na te komen. Als men een groter kader maakt voor een grotere tekening, moet de financiering evenredig stijgen. Niet alleen de CAO-verplichtingen, maar ook de creativiteit die in de sector aanwezig is, moet worden ondersteund.

Het debat over dit onderwerp is nog niet afgerond. Door dit decreet kunnen we in de toekomst alleszins wel een ernstig debat voeren. Alle partners en alle sectoren moeten daaraan op voet van gelijkheid kunnen deelnemen. Voor de SP-fractie is dit een goed decreet. We zullen het dan ook steunen. (*Applaus bij AGALEV en de SP*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, ik kan niet aan de verleiding weerstaan om u hulde te brengen. Ik moet me wel temperen, want bij de volgende uiteenzetting, over de BTW, ga ik weer volledig in de oppositie. Als lid van de oppositie moet ik dus mijn spontane sympathie beteugelen voor een decreet dat we nochtans onderschrijven. Ik wil ook enkele randopmerkingen maken. Elk menselijk werk is voor verbetering vatbaar. In deze – zeker op muzikaal vlak – kleine streek in Europa, zou een blockbusterdecreet beter zijn. Een mega- of programmadecreet zou niet slecht zijn geweest. We zijn echter solidair en zullen dit voorstel van decreet enthousiast goedkeuren.

Onze enige kritiek is dat de doorstroming van de beginneling of de liefhebber naar het muziekestablishment in dit decreet een beetje kunstmatig wordt behandeld. Elke beginneling heeft als bedoeling het 'verder te schoppen' : dat is duidelijk. De middelen die in uw decreet worden gereserveerd, zijn pover. Dat ligt niet aan u, maar aan het systeem. De middelen zouden misschien kunnen worden uitgebreid om beginnelingen onmiddellijk een grotere kans te geven. Op muzikaal gebied is Vlaanderen de jongste jaren gelukkig bijzonder vooruitstrevend. Er zijn de kleinere orkesten, die lijden onder het feit dat ze zogenaamde telefoonorkesten zijn : orkestleden die telefonisch

Verrijken

van hier naar daar worden geroepen. Dat is een wantoestand, die natuurlijk kan worden verholpen. Deze wantoestand is eigenlijk veroorzaakt door de bloei van een aantal kleinere orkesten, gericht op een muziekgenre, die tot voor twintig of dertig jaar veel werden vergeten. Dan heb ik het uiteraard over hedendaagse muziek, maar ook over barokmuziek en vroegere muziek. Dat is een verwezenlijking van de vrijemarkteconomie – uiteraard geholpen door het feit dat muziek een wereldtaal is -, tot stand gekomen door de enorme productie van minder gekende muziek door grote landen zoals de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie. Deze muziek is nu verkrijgbaar in elke platenwinkel. Zo is de vraag naar levende muziek enorm toegenomen.

Dit is een van die rustige ochtendvertoningen van het Vlaams Parlement, waarbij slechts mensen aanwezig zijn die geïnteresseerd zijn in de materie. Misschien kunnen we elkaar dan ook bereiken over de partijgrenzen heen. We moeten elkaar immers feliciteren met het bereikte werk. Toch is uw decreet wellicht voor verbetering vatbaar. Het zou moeten worden uitgebreid tot het professionele niveau. Er zou in het algemeen een verbetering moeten komen in de begroting ten behoeve van het muziekgebeuren in Vlaanderen. Verder zijn er wantoestanden die ik even wil belichten. Hoewel dit slechts zijdelings met het decreet te maken heeft, wil ik erop wijzen dat bepaalde orkesten, en één orkest in het bijzonder, sterk worden bevoordeeld. Ik weet dat dit een heel delicaat onderwerp is : de gustibus et coloribus non est disputandum. We hebben hier te maken met een soort hoforkest voor minister-president Van den Brande, een orkest waarvan ik de naam niet zal noemen, aangezien deze u allen bekend is. Dit gezelschap mag ook steeds meereizen. Frederik de Grote had natuurlijk ook een hoforkest, zoals u weet, maar hij speelde fluit. Minister-president Van den Brande meent misschien dat de Brandenburgse concerten aan hem zijn opgedragen. Ik vind dat fout : wanneer men op reis gaat zou men beginnelingen moeten meenemen, en geen gevestigde waarden. Ik zou dat risico durven nemen, ook met nieuwe muziek.

Dit is een klassiek gegeven : we zijn allemaal in zekere zin nationalist in de grote wereld van de muziek, zelfs u. Zoals vroeger, in de tijd van België, moet er steeds een plaats zijn voor lokale muziek. Dit juichen we ten zeerste toe : laat daarover geen twijfel bestaan. Maar anderzijds is het toch een doctrinaire tussenkomst. Ik zal een voorbeeld geven, het enige voorbeeld op Belgisch vlak. De Koningin Elizabethwedstrijd vind ik elitair en

afschuwelijk, de naam vind ik verkeerd, maar het is een gebeurtenis. Telkens moeten afwisselend een Vlaming en een Waal een opgelegd concerto brengen. Nu wil ik niet de musicoloog uithangen, maar dit is een voorbeeld dat we niet mogen volgen. Er zijn merkwaardige dingen geschreven. Zo is er het werk van Marcel Poot, dat nu tot de wereldmuziek behoort. Maar er zijn ook afschuwelijke, amorele stukken geschreven. Met amoreel bedoel ik dat men er op kunstmatige wijze moeilijkheden aan toevoegt, zoals bij een examen van het conservatorium. Dat is dus opgelegde Belgische muziek. Tegen dat Belgische aspect heb ik niets. Evenmin tegen de Waalse muziek die een groot verleden heeft, en naar ik hoop ook een grote toekomst. Maar het nationalisme op muziekgebied kan al snel aanleiding geven tot misbruiken. In dit decreet helpt u de Vlaamse muziek, zij het symbolisch. Dat is terecht.

Maar er moet me even iets van het hart over de door mij aangevochten tentoonstelling Paris-Bruxelles. Het ging me daarbij niet om het feit dat deze tentoonstelling handelde over de wisselwerking tussen de burgerlijke kunst van Frankrijk en België in de negentiende eeuw. Er was echter een hoofdstuk gewijd aan de muziekrelaties. De inhoud van dat hoofdstuk vond ik totaal onaanvaardbaar. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om mijn hart te luchten. Men spreekt daar op een barbaarse manier over de Belgische muziek. Men vermeldt drie opera's : Liège, Bruxelles en Verviers. Men slaagt er dus in om de opera van Antwerpen niet te vermelden. Men vermeldt ook een aantal componisten. Daar slaagt men erin om Peter Benoit onvermeld te laten. Hoe is het mogelijk ? Men stelt een catalogus samen met de afmetingen van een woordenboek, en toch slaagt men erin om Peter Benoit niet te vermelden. Hoe is het mogelijk dat de Vlaamse Gemeenschap zoiets heeft gesubsidieerd ?

In die catalogus spreekt men ook over de wisselwerking tussen poëzie en muziek. Men geeft dan drie voorbeelden : Verhaeren, Maeterlinck en Elskamp. Men is er dus in geslaagd om de dichter van 'De Vlaamse Leeuw' onvermeld te laten. Hoe is dit mogelijk ? Mijnheer de minister, als straf zou u persoonlijk in Parijs al deze fouten moeten gaan rechtzetten. U was immers de bevoegde minister : de subsidies voor het project kwamen dan ook uit de begroting voor cultuur.

Hierbij aansluitend wil ik nog een korte kritiek uiten op de keuze van de naam Caecilia-decreet. We kennen uiteraard de rijke christelijke traditie van de muziek. Toch vind ik dat die naam wat

Verrijken

kneuterig aandoet. Er waren andere mogelijkheden die de grote Europese traditie van de muziek beter zouden weergeven. Zo was Ariano, een monnik uit de twaalfde eeuw, een veel betere keuze geweest. Hij heeft de notenbalk samengesteld uit de psalm van Johannes. Op die manier kon men de blijde boodschap van de westerse muziek aan de wereld blijven verkondigen. Dat dit ook daadwerkelijk gebeurt, blijkt telkens weer bij de Koningin Elisabethwedstrijd.

Mijnheer de minister, naast klassieke muziek neemt u ook andere vormen van muziek in uw beleid op. Mijns inziens zijn dit toch maar marginale verschijnselen. Ik zal daar dus niet verder op ingaan. Ik wil het vooral hebben over de opera. Daar zijn ook de grootste misbruiken te vinden.

Zo vind ik het schandalig dat de Munt meer dan een miljard frank subsidies krijgt, terwijl de Vlaamse Opera minstens een even hoog niveau haalt. Het beste operablad ter wereld is het Duitse 'Opernwelt'. Enige tijd geleden stond in dat blad dat de Vlaamse Opera het beste kleine operagezelschap van Europa is. Dat schrijven ze niet over de Munt. De Munt krijgt twee keer zoveel middelen als de Vlaamse Opera. De Munt heeft 429 medewerkers; de Vlaamse Opera slechts 290. Daar komt dan nog bij dat de Vlaamse Opera twee podia moet bespelen: Antwerpen en Gent. Daarvoor heeft men tijd, geld en mensen nodig. Dit is niet meer houdbaar. U moet de federale regering duidelijk maken dat een opera als La Traviata in Antwerpen even veel geld kost als in Brussel. Antwerpen krijgt echter de helft. Dit is typisch voor het Belgische systeem: we worden ten onrechte vernederd tot provincialen. De wereld vindt dat we het beter doen dan de altijd zo begunstigde La Monnaie. Ik geef toe dat dit de bakermat was van België. Ik kan dan ook aannemen dat men daar veel geld voor over heeft, maar deze situatie is niet vol te houden. Op muzikaal gebied kijkt de wereld naar ons op.

We vinden het wel bijzonder goed dat u uw decreet uitbreidt naar amusementsmuziek, nieuwe muziek, ontspanningsmuziek, enzovoort. Ik geloof in een doorstroming. Klassieke muziek, die men altijd ernstige muziek noemt, is niet alleen heilbrengend. Ik kan hierover een kleine anekdote vertellen. In een platenwinkel kwamen een tijd geleden een drietal nogal uitzonderlijk geklede jongelui binnen, met allerlei kettingen en ringen, zelfs in hun gezicht – de rest heb ik niet kunnen zien. Er klonk wat achtergrondmuziek in de winkel. Een van die verschrikkelijk uitzierende, wilde kerels vond die

muziek mooi en vroeg wat het was. Het bleek een concerto grosso van Corelli te zijn. Er is dus inderdaad een wisselwerking. Als we de Beatles nu klassiekers noemen, dan mogen we niet vergeten dat ze begonnen zijn in een gore kroeg in Liverpool.

Uw decreet maakt ons gelukkig, wat niet vaak gebeurt in dit gebouw, gezien onze radicale en terechte oppositie. U besteedt ook aandacht aan muziekfestivals. Het bedrag hiervoor is minder dan symbolisch: enkel het programma kan ermee worden gedrukt. Het Festival van Vlaanderen is lovenswaardig, maar heeft niet het niveau dat het zou kunnen halen. Daar kan aan worden gewerkt. Ik vermoed dat daarvoor een aantal methoden bestaan, maar ik zal ze niet opsommen. Ik hoop dat u eraan denkt om hiervoor in een apart budget te voorzien.

Vóór 1914 was Antwerpen, na Bayreuth, de beste Wagnerbühne. Ik hoop dat u de breeddenkendheid en intelligentie hebt om hier geen politieke motieven achter te zoeken. De Antwerpse opera is er gekomen dankzij het spaargeld van kleine Vlamingen. Het was de enige opera waar men in de eigen taal kon zingen, samen met de opera van Praag, waar men het Tsjechisch gebruikte tegen de Duitse bezittende klasse. Alleen in Antwerpen wou men een opera door het Vlaamse volk, bijeengespaard door Vlaamse volksmensen, en geleid door Peter Benoit, die u vergeten bent in uw catalogoog. Voor de oorlog was deze opera Noord-Europees gericht. We zijn nu eenmaal Noord-Europeanen en voor de oorlog was er nog geen anti-Duitse sfeer. Vanaf de stichting tot 1914, en ook nog in het interbellum, heeft men er schitterende Wagnerfestspiele georganiseerd.

Ik wil hier een lans voor breken. Ten eerste is het een traditie. Ten tweede weet u dat de beste Wagnerheldentenor die er ooit geweest is – volgens Wagner zelf – Van Dijk uit Antwerpen was. Kunnen we deze traditie niet hernemen? Ik zal het enkel over het financiële aspect hebben. Ondanks alle aanbevelingen moet men in Bayreuth vier jaar wachten om een ticket te krijgen. Kan dit tijdens het winterseizoen niet worden georganiseerd in Antwerpen? De zalen zijn beschikbaar. Levine en Barenboim zijn beschikbaar, respectievelijk de beste Wagnerregisseur en Wagnerdirigent. Ze zijn beiden in Israël werkzaam. Dit is haalbaar. Die tickets worden verkocht tegen 6000 tot 7000 frank. Ik weet dat dit elitair is, maar we leven in een samenleving met vele elitaire elementen. Waarom pakken we dat niet moedig aan? Vlaanderen zou zich op dat gebied kunnen positioneren. Nog bij het begin

Verrijken

van deze eeuw hadden we de beste festspiele na Bayreuth.

Ik ben hiermee schijnbaar ver verwijderd van het decreet, maar dat is niet zo. Terecht wilt u jonge mensen beschermen en jonge toondichters helpen door middel van een decreet. Dat zal hopelijk uitmonden in de opkomst van grote talenten of ten minste van goede muziekbeoefenaars.

Wij buigen allemaal diep voor het enorm hoge niveau van onze orkesten. Er komt thans een ongehoorlijk rijke oogst uit de conservatoria. Terzelfdertijd zijn we een voorbeeld voor Europa en andere Europeanen. Ook voor anderen buiten Europa moeten we de deur naar Europa openzetten. Denk maar aan de bijzonder interessante Japanse inbreng in onze orkesten. Maar meteen moeten we ook onze eigenheid bevestigen.

Het is goed dat u beginnende muzikanten en kleine ensembles helpt. Maar u moet ook oog hebben voor de internationale uitstraling van Vlaanderen. U hoeft de Wagnerfestspiele niet meer uit te vinden. U hoeft slechts in de voetsporen van onze voorgangers te treden. Als het zover komt, dan hebben we ons op dat gebied verzoend. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een nieuw muziekdecreet is een belangrijke stap in het cultuurbeleid, maar blijft slechts een aspect van het totale muziekbeleid dat de Vlaamse Gemeenschap voert. Dat is het thema van mijn uiteenzetting.

Er was nood aan een nieuw decreet, want de oude regeling voldeed absoluut niet meer. Een groot deel van het muzikleven bleef in de kou staan. Alles wat te maken had met populaire en lichte muziek, alle genres die behoren tot de wereldmuziek en niet tot de erkende klassieke muziek, stonden buiten het vroegere decreet. Wij verheugen ons omdat het spectrum is verbreed. Ik wil echter beklemtonen dat u met dit nieuwe decreet verwachtingen wekt, waarvan u zelf beseft dat u ze niet zult kunnen inlossen.

Ik wil het toch even over vroeger hebben. Het is goed dat u hebt nagedacht over een nieuw voorstel, want er heerste in de sector grote ontevredenheid over de ondoorzichtigheid van het beleid. Aan de ene kant werden centen gegeven, aan de andere

kant werden beoordelingen gemaakt. Die beoordelingen werden dan weer niet gedeeld door andere instanties. De opinies van verschillende instanties waren in tegenspraak.

Er werd bijvoorbeeld aan een ensemble een lagere subsidie toegekend, terwijl de lottogelden voor datzelfde ensemble dan weer wel toegankelijk waren, hoewel het misschien een minder gunstige beoordeling had gekregen van kenners. Er heerste willekeur en er was een gebrek aan middelen.

We willen ons inzake het cultuurbeleid meten met andere landen die we omwille van hun kwaliteit bewonderen. We willen worden gerekend tot de landen met een goede kwaliteit op het vlak van cultuur. En dan kijken we vooral naar Nederland, de Scandinavische landen en in sommige opzichten Duitsland. In vergelijking met wat daar aan muziekbeleid wordt gespendeerd, geeft Vlaanderen nog altijd relatief weinig.

Dat is natuurlijk niet het enige criterium, want we weten maar al te goed dat een muziekbeleid niet alleen bestaat uit het toekennen van subsidies. Ik kom juist op de tribune om nog eens te onderstrepen hoe beperkt de invloed is die we daarmee als beleidsmakers kunnen uitoefenen. Ik moet u daar niet van overtuigen. Een beleidsmaker zou zonder daarom te bedillen of zich te bemoeien, een omgeving moeten kunnen scheppen waarin kwaliteit tot stand kan komen op tal van terreinen. Dit blijft altijd precair en zal steeds tot discussies leiden. Kwaliteit beoordelen heeft immers altijd iets met subjectiviteit te maken. Daarom is de kwaliteit van de beoordelaar waarschijnlijk hoofdzaak.

Het beoordelen zal niet alleen aan u toekomen, mijnheer de minister. Aangezien dit vaak op vrijwillige basis en buiten de bezoldigde betrekking en de normale werkuren moet gebeuren, vraag ik u wie zijn tijd en energie zal willen besteden om u bij dat beleid te adviseren. Deze advisering zal mee bepalen of uw beleid de naam beleid verdient. Hierin zullen ook de partijen een rol spelen. Ik hoop dat ze zich niet zullen vergenoegen door partijtrouw te eisen als maat voor uw subsidiebeleid, maar dat we voor alle sectoren de beste mensen afvaardigen. Dat is de enige garantie.

Ik matig me niet aan om hier ook maar iets over voetbal te zeggen, omdat ik daar niets van ken. Over de kwaliteit van het voetbal kan men het best oordelen als men echt iets van voetbal af weet. Mijn zusje en mijn moeder keken naar het voetbal omdat ze altijd enthousiast waren wanneer er een goal viel en de spelers elkaar omhelsden. Dat is

Maes

ook een manier om naar het voetbal te kijken, maar zeker niet de enige, noch de meest aanbevelenswaardige. Ik zou mutatis mutandis hetzelfde willen zeggen over de muziek. Laat in de verschillende sectoren mensen die daar verstand van hebben, het oordeel over de kwaliteit uitspreken. Dan zal wellicht een kwaliteitsoordeel worden geveld dat de toetssteen van de kritiek kan doorstaan.

Er was vroeger te weinig transparantie. Laat die er nu wel komen. Dat betekent dat degenen die zich over criteria uitspreken, ook de moed moeten hebben om deze criteria openbaar te maken, en bovendien ook het beoordelen aan de hand daarvan. Het is natuurlijk een mooie zaak dat in een meerjarenplan de poort wordt geopend voor de erkenning en, wat voor de meeste mensen allicht nog meer belang heeft, voor de subsidiëring. Maar dat betekent ook dat wie uit de boot valt, voor verschillende jaren is gestraft. Bijgevolg moeten de criteria en de toepassingen ervan doorzichtig zijn. De dossiers zullen dus openbaar en toegankelijk moeten zijn. Zij moeten daarom aan de wet van de openbaarheid kunnen worden getoetst.

Er waren in het verleden ook al overlappingsen. Ik betwijfel of die nu volledig zullen wegvallen. Er zijn namelijk verschillende instanties bij betrokken. In de hoorzitting hebben we het Festival van Vlaanderen gehoord dat enkele tientallen subsidiënten heeft. Die mensen zeggen zelf dat ze er liever, zelfs met zeer strenge criteria, maar één zouden hebben. Maar wie kan er met zekerheid zeggen dat in al die subsidiëringen geen overlappingsen zitten? Er wordt dus transparantie verwacht van degenen die met overheidsmiddelen werken. Ik bedoel hier ook de ensembles en de organisatoren mee die middelen van de overheid aanwenden.

Die middelen waren vroeger te weinig talrijk en dat zal ook in de toekomst het geval blijven. Wat de toekomst betreft, is er bovendien ook nog het probleem dat de belangrijkste invloed op onze hele manier van subsidiëren eigenlijk een federale gelegenheid is. We maken ons zoveel zorgen om die fameuze BTW-regeling omdat wij heel goed beseffen dat een BTW van 21 percent in één klap alle voordelen van een nieuw subsidiëringssysteem vernietigt. En als de federale overheid het in haar federale kop kan halen om dat zonder enig overleg met en zonder enig respect voor de betrokken sectoren te doen, dan kan men zich toch afvragen wat die culturele autonomie – waarover wij nu al enkele decennia beschikken – eigenlijk betekent.

Een tweede bron van ergernis is die even federale Lotto. Dat is een pure schande! De Lotto is niet alleen een loterij voor wie lotjes en krasloten en dergelijke meer koopt, maar ook voor wie nadien een kans wil maken op subsidies uit die Lottopot. Ik hoop dat u mij in dit verband enig goed nieuws zult aankondigen.

Minister Luc Martens : Ik weet niet wat u met goed nieuws bedoelt. U vraagt waarschijnlijk niet of een of ander gezelschap uit een of andere regio moet worden gesteund. Zo boosaardig bent u beslist niet.

Wat de Lottogelden betreft, wil ik mevrouw Maes erop wijzen dat wij, sinds dit onze bevoegdheid is, altijd geprobeerd hebben deze materie te objectiveren. U kunt mij dus op het even welk moment vragen wie op basis van wat en volgens welke sleutels werd geselecteerd. U zult daarbij merken dat er een rechtstreekse en proportionele link is tussen structurele subsidies en Lottomiddelen. Wie structurele subsidies krijgt in het geheel van de podiumkunsten of in het kader van het muziekdecreet, krijgt proportioneel en volgens eenzelfde sleutel, mits voorlegging van een dossier, een gunstig advies voor de subsidie van de Nationale Loterij.

In het verleden was dat inderdaad niet het geval. Het gebeurde wel eens dat de toekenning van de Lotto-subsidies arbitrair verliep. Wij hebben geprobeerd deze scheeftrekkingen systematisch weg te werken.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de minister, wat u zegt, is niet juist. Ik bedoel niet dat het echt verkeerd is, maar eigenlijk wil ik zeggen dat u de materie niet kent omdat u die niet volgt.

Mag ik een voorbeeld geven? De Nationale Loterij en het Boudewijnfonds kopen samen een Vlaams schilderij aan en brengen dat onder in een Brussels museum. Dat is toch werkelijk een aanfluiting van de federale autonomie op cultureel vlak.

Minister Luc Martens : Mijnheer Verrijken, ik antwoord binnen de procedures waarin ik als minister een rol kan spelen.

Mevrouw Nelly Maes : Ik spreek u niet tegen, maar eer het federale geld uit de federale hand in uw culturele hand terecht komt, is er al een hele weg

Maes

afgelegd en is er al veel geld naar andere zaken gegaan.

De Lottozon schijnt voor de ene al wat warmer dan voor de andere. Het zou een goede zaak zijn eens nader te onderzoeken voor wie de Lottozon het aangenaamst schijnt, want ik heb de indruk dat dit erg politiek gekleurd is.

Minister Luc Martens : Mevrouw Maes, u hebt gelijk. We hebben daarover trouwens al overleg gepleegd met de federale verantwoordelijken. U moet zich er echter bewust van zijn welk aanzienlijk aandeel van de Lotto vandaag aan cultuur wordt besteed. Het is niet zo belangrijk wie erover beslist, wel dat de willekeur bij het nemen van beleidsbeslissingen wordt weggenomen.

We moeten ons afvragen wat er zou gebeuren indien de middelen zonder meer aan de gemeenschappen zouden worden overgedragen. Er zijn goede argumenten om dit te doen, en we hebben die ook steeds bekendgemaakt, maar strictu sensu is het niet zeker dat het aandeel dat aan cultuur wordt besteed, daarna even groot zal blijven. Dit is een louter praktische overweging, die we toch niet over het hoofd mogen zien.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de minister, dat is mogelijk, maar dan zouden we zelf die beslissing hebben genomen. Mijn stelling luidt dat we uit zelfrespect niet langer kunnen dulden dat het Lottogeld zomaar door het federale niveau wordt rondgestrooid. Het geld zou moeten worden overgeheveld naar de regio's en naargelang de herkomst van de middelen evenredig onder hen moeten worden verdeeld. Dit moet op een objectieve manier gebeuren. Als we er solidariteit willen inbouwen, dan kunnen we dit bespreken.

Ik vraag dat Vlaanderen zelf zou kunnen beslissen over de besteding van dit geld en ook over de verhouding van de aandelen voor cultuur, sport, gemeenten, ensembles, musea of aankoop van kunstwerken. Hierover kan niet patriarchaal worden beslist door een federale voogd. Dit behoort tot onze bevoegdheden. Het is niet serieus dat wij enkel over de kruimels voor de nieuwe populaire muziek kunnen praten, omdat we niet over zoveel middelen kunnen beslissen.

Er zijn niet enkel op het vlak van de subsidies overlappingsen, maar ook enkele andere beleidsaspecten zouden tot onze bevoegdheden moeten horen. Tijdens de hoorzitting werd ook aandacht

besteed aan het statuut van de kunstenaar. Ik vermeldde reeds de BTW. Dankzij uw inspanningen en de zorg van de sector zou de BTW nu worden teruggebracht tot een redelijke 6 percent. Toch blijft er een anomalie bestaan. Onze kunstenaars moeten over een BTW-nummer beschikken en moeten deze belasting betalen. Dit heeft voordelen, maar er zijn ook het statuut en een KB, waardoor onze kunstenaars in het keurslijf van werknemers worden gewrongen. Het ene staat haaks op het andere.

Ik weet dat men in een federale commissie nog maar eens remedies zoekt voor het statuut. Om de tien jaar ontstaat er een golf van activiteiten, want telkens er een nieuw parlement wordt verkozen, zijn er mensen die zich met dit probleem willen bezighouden. Nu gebeurt er weer iets : er worden hoorzittingen gehouden, memoranda rondgestuurd en teksten opgesteld. Daar zal het echter weer bij blijven, want het is bekend dat hierover aan de verschillende kanten van de taalgrens een verschillende visie bestaat.

Hoelang zullen we ons daar in godsnaam nog bij neerleggen ? Kunnen we niet afspreken dat het statuut van de kunstenaar een zaak is die besproken moet worden in de beide gemeenschapsparlementen ? Mijnheer de minister, voor mijn part sluit u hierover een akkoord af met de Franstalige minister van Cultuur. We moeten de zaak zelf kunnen regelen en daarna onze besluiten aan het federaal niveau voorleggen. Zo kunnen de juiste besluiten worden getrokken over de fiscaliteit, sociale zekerheid, BTW, enzovoort.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Maes, in de subcommissie voor Sociale Zaken van de Kamer liggen vier voorstellen over de regeling van het statuut van de kunstenaar ter bespreking. Ik weet niet waar het verhaaltje vandaan komt dat aan de ene kant van de taalgrens iets totaal anders wordt gevraagd dan aan de andere. Ik erger me aan dit verzinsel.

Ik nodig u uit om de voorstellen grondig te lezen. Het voorstel van Ecolo, de PS en Agalev laat een aantal keuzes open : men kan zelf kiezen welk systeem men wil. We hebben ook een soort alternatieve financiering willen organiseren, maar dat is niet gemakkelijk. Toch is het een vrij coherent voorstel dat met veel mensen uit de sector is doorgepraat. Het voorstel van de heer Duquesne, een PRL'er, laat de mensen ook kiezen. Het verhaal dat de Franstaligen de slechteriken zijn, klopt dus niet.

Mevrouw Nelly Maes : Dat zeg ik niet. De regeling waarbij men per se een werknemersstatuut wilde komt uit de syndicale middens.

De heer Jos Stassen : Waar staat dat ?

Mevrouw Nelly Maes : Dat staat in de huidige regeling. Ik heb het niet over de teksten die in de Kamer circuleren. Mijns inziens moet de regering een standpunt innemen, maar ze heeft dat tot hier toe nog niet gedaan. Als ze dat over de teksten van de collega's in het federaal parlement wel heeft gedaan, dan verheug ik me daarover, maar tot hier toe zie ik geen uitvoering dat het kunstenaarsstatuut waardig is.

Het is echt niet de eerste keer dat er parlementaire golven van enthousiasme zijn om het statuut te regelen. Het loopt echter altijd in de uitvoering mank.

De heer Jos Stassen : De huidige regeling is het gevolg van het KB van 1969, maar er liggen vier andere voorstellen klaar. Daarin zie ik niet het bewijs van uw stelling als zouden de Waalse partijen voor het werknemersstatuut kiezen.

Mevrouw Nelly Maes : Ik zie wat ik zie. Het KB van 1969 is nog altijd van kracht, en dat staat haaks op de werkelijkheid. Ik zie ook nog oude en nieuwe voorstellen. Aan alle plechtige hoorzittingen die we hebben georganiseerd, zijn geen consequenties verbonden.

Laat ons nogmaals in samenspraak met de sector kijken wat we met het statuut vanuit Vlaams opzicht kunnen doen en zoeken naar de organisatorische middelen om dat op federaal vlak waar te maken. Ik bedank feestelijk voor al die lippen dienst, waar de federale regering niets mee doet. We vragen dringend een goed statuut voor de kunstenaar. Er moet onverwijld een einde komen aan de huidige gekke toestand die niet beantwoordt aan de noden uit de sector.

Mijnheer de minister, het nieuwe decreet stelt erkenning en subsidiëring in het vooruitzicht. Ik begrijp dat u met de erkenning een symbolische daad hebt willen stellen, waarbij u een kwaliteitslabel toekent. Dat betekent echter niet dat men automatisch recht op subsidies heeft. Er moet erkenning zijn voor subsidiëring, maar het is niet omdat men erkend is, dat men subsidies krijgt. Vanmorgen hoorde ik daar in het radioprogramma op Radio 1 'Voor de dag' al commentaar op. Die man had gelijk.

Mijnheer de minister, het is goed dat u hebt geluisterd naar de stemmen die vroegen om een erkenning van de popmuziek. De financiële verwachtingen zijn natuurlijk te hoog voor uw budget. Dat onderscheid tussen erkenning en subsidiëring lijkt me dan ook een beleidsmatige handigheid.

Minister Luc Martens : U weet dat de tekst is gegroeid via de gesprekken en gedachtewisselingen binnen en buiten het parlement. Erkenning is inderdaad een kwalitatieve appreciatie, een soort kwaliteitslabel. Subsidiëring daarentegen betekent dat de overheid die kwaliteit wil steunen en helpen realiseren.

Veel kwaliteitsvolle ensembles kunnen het zonder overheidssteun bolwerken. Andere kwaliteitsvolle orkesten brengen een beperkt, bekend repertoire, maar doen niets vernieuwend, ook niet met Vlaamse composities. Vernieuwing is een bijkomende verwachting van de overheid. Alleen de ensembles die daaraan voldoen, komen in aanmerking voor subsidies.

Erkenning en subsidiëring vallen niet noodzakelijk samen. Dit is geen beleidsmatige handigheid. Misschien lijkt het nu wel alsof het handig uitkomt, maar zo was het niet bedoeld. We erkennen kwaliteit, maar we moeten niet alles steunen. De overheid kan nooit alle kwaliteitsensembles subsidiëren : daar zullen nooit voldoende middelen voor beschikbaar zijn. We kiezen uit de kwaliteitsgroepen diegenen die vernieuwend werken en die niet van optredens alleen kunnen bestaan.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de minister, dan zitten we nog altijd met een probleem, niet alleen in de muziekwereld maar ook bij de podiumkunsten. U wilt de subsidies gebruiken als instrument om een bepaald beleid te stimuleren. Al heel snel zou het verwijt kunnen volgen dat u alleen zaken subsidieert die geen volk trekken, en dat u kwaliteitsvoorstellingen die worden gebracht door ensembles die een groot publiek bereiken, niet wilt subsidiëren. Dat moet u zeer goed onderkennen.

Ik heb me nog eens afgevraagd waar we het accent willen leggen. Men kan het accent op de kunstenaar leggen. Men kan de uitvoerende of scheppende kunstenaar, of beiden, rechtstreeks subsidiëren. Men kan de ensembles subsidiëren, wat we tot hiertoe hebben gedaan. Dat kunnen vaste ensembles zijn, of ensembles met een wisselende samenstelling. En daarmee zitten we al op een zeer glibberig pad. In onze gemeente zijn er vier fanfares die evenveel subsidies krijgen. We hebben toch geen geld genoeg om dat ernstig te doen. De grote

Maes

fanfares protesteren niet dat ze maar evenveel krijgen als de kleine. De toekenning van de drankbonnetjes gebeurt wel in verhouding tot het aantal aanwezigen en daarover bestaat dus geen probleem. Men stelt vast dat nogal wat leden van de ene fanfare overstappen naar de andere om één of ander instrument te versterken. Dit soort rechtvaardigheid komt bijgevolg op het terrein tot stand.

Als we enkel de ensembles subsidiëren, wat is dan de norm? Moet men veel vaste muzikanten hebben, of kan de orkestleider een telefoon gebruiken om zijn orkest samen te stellen?

Minister Luc Martens : Het is net de bedoeling om mensen met bepaalde muzikale ambities, die worden onderbouwd door een beleidsplan en een programmatie, te steunen. De programmatie wordt ingevuld door ensembles die minstens worden gevormd rond een harde kern. Er moet dus een minimum aan stabiliteit zijn. Het telefoonorkest is niet wat we op de eerste plaats beogen. We wensen een aantal kernen die instaan voor de kwaliteit en die op een eigenzinnige, doorleefde manier interpretaties brengen van bepaalde werken. Ze ontwikkelen daartoe een specifieke cultuur en eigenheid.

Mevrouw Nelly Maes : We moeten dat evalueren. Een en ander houdt in dat een zeer ambitieuze, met visie begiftigde kunstenaar een goed beleidsplan indient, hiervoor een paar mensen engageert en begint. U zult niet ontsnappen aan de proliferatie van ensembles. U hebt dit trouwens ook kunnen vaststellen in de sector van de podiumkunsten.

Er wordt zoveel belang gehecht aan het papier, aan die visie, dat men beseft dat een goede pen even belangrijk is voor het verwerven van subsidies als goede realisaties. Ik verwijs hiervoor naar een sector waarvoor we niet bevoegd zijn maar die wel mijn bezorgdheid wegdraagt, namelijk de sector van de ontwikkelingssamenwerking. (*Opmerking van minister Luc Martens*)

In tegenstelling tot de ontwikkelingshulpverleners, die overzee werken en wier werk men niet ziet, moeten de podiumkunstenaars zich wel laten horen en zien. Er is een duidelijk verschil. Ik stel wel vast dat u iemand die een duidelijke visie wil veruitwendingen en waarvoor hij ook anderen warm kan maken, moeilijk kunt afwijzen. Net zoals we al in de culturele sector hebben vastgesteld, zult u te maken hebben met een proliferatie van aanvragen

tot erkenning. Deze morgen heeft men er op de radio terecht aan toegevoegd dat dit zal worden gevolgd door een vraag om toelagen.

Ik denk hierbij aan bepaalde sectoren die de deuren van de overheid niet platlopen om subsidies te krijgen, zoals de muzieksector. Ik ben stadsgenoot van de mensen van het ensemble 'Vier op een Rij'. Ik hoor ze vaak en waardeer ze ook. Ze zijn bezig met grote projecten en ze zijn zo vaak in het buitenland dat ik me niet kan voorstellen dat ze veel tijd hebben om subsidiedossiers samen te stellen.

Ik weet dat ze nu zijn erkend. Het punt is echter dat erkenning alleen, die geen toegang geeft tot subsidie, niet uitnodigt om er grote inspanningen voor te doen. Bijgevolg zal iedereen die vandaag een erkenning vraagt, dat eigenlijk doen met het oog op een toelage. Als u die dan niet geeft, zult u vele ontgoochelden en vele wachtenden voor de poort krijgen. U zult daar zelf niet mee worden geconfronteerd, tenzij u zichzelf opvolgt als minister van Cultuur. De nieuwe minister van Cultuur zal er alleszins wel mee te maken krijgen. Ik zal op dat ogenblik komen zeggen dat we deze talrijke vragen om erkenning hadden verwacht. Op die erkenningsaanvragen staat geen rem, behoudens de vermelde voorwaarden.

Op een gegeven ogenblik zal het parlement daaruit zijn conclusies moeten trekken. Lieve collega's, op een bepaald ogenblik zullen we de minister van Begroting aan zijn of haar vel moeten zitten. Het parlement zal dan zijn wens moeten kenbaar maken, en eisen dat er geld op tafel wordt gelegd. Want ik wil hier niet in alle naïviteit pleiten voor erkenning, vanuit de opvatting dat dit de minister zal toestaan om sturend op te treden. De minister zal niets kunnen sturen als hij niet over geld beschikt.

De heer Paul Van Grembergen : We moeten het vel van de minister van Begroting over een grote pauk spannen, en er dan op kloppen.

Mevrouw Nelly Maes : Dat zou inderdaad muziek opleveren.

Minister Luc Martens : Ik besef erg goed dat we verwachtingen oproepen die niet kunnen worden ingelost. Bij het podiumkunstendecreet was dat trouwens ook het geval. Dat heeft te maken met het zelfbeeld van kunstenaars. Het gaat om creatieve mensen, die niet in een grijze zone van middelmatigheid willen blijven hangen, en het beste van zichzelf geven. Ze wensen dat die inspanningen worden erkend en gewaardeerd, ook op financieel vlak.

Martens

Gezien de beperkte omvang van de middelen zullen we ons inderdaad moeten beperken. We zullen keuzes moeten maken. Als we de middelen versnipperen over velen, dragen we niets wezenlijks bij, of kunnen we iets nieuws onvoldoende levenskracht geven. Die keuzes moeten dus worden gemaakt. Er moet een zekere concentratie van middelen komen. We moeten een proliferatie proberen te voorkomen, door erop toe te zien dat in de programmatie van erkende ensembles ook ruimte voor vernieuwing wordt vrijgemaakt. In de theatersector is dat overigens ook het geval.

De voorzitter : Ik heb u een ruime spreektijd toegestaan. Desondanks is die ruim overschreden. Ik zou u dus willen vragen om af te ronden, mevrouw Maes.

Mevrouw Nelly Maes : Het gaat om een erg boeiende materie, mijnheer de voorzitter. Ik zal met een kort besluit de rest van mijn uiteenzetting proberen samen te vatten.

We moeten voorkomen dat wegens een gebrek aan middelen alleen de erg exclusieve – de uitzonderlijke of de vernieuwende – zaken zouden worden gesubsidieerd. Muziek maken is zo arbeidsintensief dat het altijd duur zal zijn. Als we vele mensen willen laten genieten en verschillende genres willen toegankelijk maken voor verschillende publieks-groepen, dan moeten we ervoor zorgen dat het creëren van muziek op zich als een te ondersteunen activiteit wordt beschouwd.

We mogen niet het verwijt krijgen dat de overheid enkel subsidieert wat door het publiek moeilijk wordt geapprecieerd. Ook degenen die op een hoog niveau voor een groot publiek werken, moeten worden gestimuleerd om dat zo goed mogelijk te doen. Ze moeten worden gestimuleerd om niet te vervallen in plat commerciële activiteiten. Zo niet zullen ze hun toevlucht zoeken tot trucs, tot de commerciële sector. Dan zullen ze alleen nog platgetreden paden bewandelen. Ze zullen in dat geval nog over een publiek beschikken. Maar de muziekwereld zal dan bestaan uit twee gedeelten, die elk afzonderlijk, met andere snelheden werken. De enen zullen volgens de wetten van de commercie en dus traag werken, de anderen volgens het snelle ritme van diegenen die altijd vooruitgaan en zich niet hoeven te bekommeren om de communicatie met het publiek. Ik denk dat beiden bij elkaar horen.

Ten slotte wil ik nog iets zeggen over de populaire muziek. De term 'lichte muziek' is weinig aangewezen, zoals uit de discussie bleek. Deze sector wordt niet geconfronteerd met het probleem van een te klein publiek. Wel is een specifieke ondersteuning wenselijk. Naast de kunstenaars en de ensembles, kunnen we natuurlijk ook de organisatoren subsidiëren. Ik pleit ervoor om na te gaan of dit niet een verstandigere aanpak zou zijn, zelfs voor de klassieke muziek. De culturele centra en de festivalorganisatoren zijn immers grote promotoren van bepaalde muziekgenres, zoals dit ook al voor de lichte muziek gebruikelijk is.

Voor de popmuziek heeft de hoorzitting aange-toond dat vooral het omgevingsbeleid moet worden gesubsidieerd. We moeten onze subsidies toekennen aan organisatoren en infrastructuur. In overleg met de minister van Ruimtelijke Ordening kan worden bepaald waar het best in deze infrastructuur wordt voorzien. Ik meen dat de ondersteuning van de verschillende sectoren – ensembles, kunstenaars, organisatoren en infrastructuur – in evenwicht moet worden gebracht.

Mijn fractie is van mening dat dit decreet een behoorlijk decreet is. Het is een nieuwe kans, die wel slechts een aspect van het beleid regelt. We vragen dan ook dat de voltallige Vlaamse regering zich garant stelt voor de nodige middelen voor de uitvoering van dit decreet. We moeten ons met zeer veel ijver inzetten opdat ook op het federale vlak de noodzakelijke sluitstukken komen. Ik denk onder meer aan een goed statuut voor de kunstenaars. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eigenlijk hadden we dit decreet gisteren moeten bespreken. Niet alleen omdat we dan wat meer aandacht hadden gekregen van de pers, maar ook omdat de patroonheilige van gisteren meer muzikale authenticiteit bezat. Het was namelijk Saint Patrick's Day. Ierland kent een enorme muzikale traditie. Ik ben vooral thuis in de niet-klassieke muziek. Ierland heeft heel wat talent voortgebracht : Enya, Van Morrison, U2, enzovoort. Dit hield de Ierse economie jarenlang in stand. Mijnheer Coens, misschien zou het dan ook beter zijn dit debat te voeren onder het motto van Saint Patrick's Day, dan onder dat van Sint-Caecilia.

Ik heb de voorzitter beloofd zeker niet te zullen zingen. Maar ik heb mijn uiteenzetting wel opgehangen aan een aantal titels van songs uit het

Stassen

Engelstalige repertoire. Ik wil 3 tegenstrijdige gevoeligheden vertolken aan de hand van deze titels : 'Always look at the bright side of life', 'Still crazy after all these years' en 'All this useless beauty'.

Mijnheer de minister, uw decreet heeft een enorme positieve wind laten blazen door het muzieklandenschap in Vlaanderen. U hebt ontzettend veel verwachtingen gecreëerd. U hebt een openheid getoond die nieuw is voor Vlaanderen. Op dit vlak zijn we immers wat trager dan andere landen waar niet-klassieke muziek al jarenlang als muziek wordt bekeken. U hebt die poort geopend. U hebt op die manier veel verwachtingen gecreëerd. Bij de mensen die met muziek bezig zijn, de producenten, de organisaties, de distributeurs, leeft er een enorme verwachting. Ze zeggen met een citaat van Jan De Wilde : ' Ik kan het, minister.'. Ze willen allemaal worden erkend. Het is een goede zaak dat de muziek erkenning krijgt. Daar is dertig jaar goodwill voor nodig geweest. Bovendien zullen ze nu hun boterhammen kunnen betalen. Ze zien het leven nu aan de zonnige kant. Ze zullen bewijzen dat ze het kunnen en dat ze in het kader dat vandaag wordt gecreëerd passen. 'Look at the bright side of life.'

Er zijn een aantal mensen, zowel binnen de klassieke als de lichte muziek, die eigenlijk wel gek moeten zijn om na al die jaren nog met muziek bezig te zijn. In De Morgen loopt er een reeks van Dirk Steenhaut naar aanleiding van het popforum en het decreet waarover vandaag wordt gestemd. Het verhaal van Kris De Bruyne is hallucinant. Hoe komt het dat iemand die de poging deed om zich aan de regel te conformeren, niets meer heeft ? Hij wilde zich dubbel verzekeren. Hoe moet hij nu verder leven ? Hij probeert met een nieuwe CD weer rond te komen. Dat soort van mensen met veel talent staat niet meer te huppelen op popmuziek. Ik denk daarbij aan Roland Van Campenhout. Mevrouw Maes, dat zijn geen jonge mensen meer. Hij is 56 jaar. Hij kan op brugpensioen.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer Stassen, wat weet u van mensen van 56 jaar ? Ik ben deze week verjaard. (*Applaus*)

De heer Jos Stassen : Dat zijn mensen die al jaren aan een weg timmeren met ups en downs. Zij hebben een beperkte terugvalbasis. Waar gaan zij van leven ? Men moet dus een beetje gek zijn om na al die jaren nog muziek te willen maken. Het is dus terecht dat we op alle mogelijke manieren onze

collega's van het federale parlement proberen te overtuigen van het statuut voor de kunstenaar. De basis van de vier voorstellen komt overeen. Geen van de voorstellen kiest voor het statuut als volledig zelfstandige of volledig werknemer. De mogelijkheden worden opengelaten. Het enige probleem is de financiering van de sociale zekerheid. Wie van enige zekerheid wil genieten, moet ook bijdragen. Er zijn oplossingen mogelijk. Voor de verkiezingskoorts begint, moet dit toch kunnen worden geregeld. In de situatie zoals ze vandaag is, zullen er steeds minder gekken zijn die muziek willen maken. Een Nederlandstalig nummer dat ik vanmorgen op de radio hoorde, draagt de titel 'Het leven is lijden.'.

Mijnheer de minister, u hebt een hele reeks verwachtingen gecreëerd. Verscheidene sprekers zegden het al : die verwachtingen zijn niet in te lossen. Er zullen heel wat mooie mogelijkheden onbenut blijven. Het is de wens van heel wat erkende ensembles om op het niveau van I Fiamminghi te komen. De mensen die hebben bewezen wat ze kunnen zoals Ictus, Anima Eterna, enzovoort, kunnen een basiswerking krijgen. Een deel van de bijkomende 106 miljoen frank zal daarvoor worden gebruikt. Als de stap naar de niet-klassieke muziek geloofwaardig wil worden gezet, dan zijn daar ook een aantal miljoenen frank voor nodig. Er is heel wat geld nodig om aan te tonen dat de erkenning niet alleen verbaal gebeurt. Wat blijft er van die 106 miljoen frank over als alle verplichtingen zijn nagekomen, en de beloften uit het verleden zijn ingelost ? Er blijven dan enkel symbolische bedragen over voor de projecten.

Minister Luc Martens : Er is nog niets ingevuld. Hoe had ik dat moeten doen ? Om welk muziekgenre het ook gaat, deze middelen moeten op de geëigende manier worden toegewezen, namelijk na de beoordeling van de dossiers. Met dit nieuwe decreet ga ik de volgende ronde in met vrije handen, en zonder enig engagement.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de minister, ik wil dat wel geloven, maar zelfs in dat geval blijven er een aantal mensen met een serieuze kater achter. Een aantal mensen die terecht worden erkend, zullen niets in de plaats krijgen.

Sommige mensen houden zich al jaren met lichte muziek bezig. Het clubcircuit organiseert bijvoorbeeld schitterende concerten. Dat is fenomenaal. Dat was in Vlaanderen nooit mogelijk geweest, als ze binnen het jeugddecreet of het plaatselijk jeugdwerk niet werden gefinancierd, en niet hadden gekozen om muziekprogrammaties aan te bieden.

Stassen

Het wordt tijd dat die mensen worden erkend. Als ze een kwalitatief goed onderbouwd dossier met een vierjarenplan indienen, en een erkenning krijgen, wordt er al een substantieel bedrag van die 106 miljoen frank uitgegeven. Er blijft dan nog maar heel weinig over.

Ik steun het standpunt van de collega's die alles wat we vandaag doen heel mooi vinden, en het als een eerste stap beschouwen in de muzieksector in Vlaanderen. Die sector zat immers nog in het jaar nul. Om Elvis Costello even in het Nederlands te parafaseren: 'Hoeveel mensen blijven er uiteindelijk met hun schoonheid ongebruikt achter'?

Ik weet dat ik ooit een mislukte boutade heb gebruikt, maar wie aan andermans vel wil trekken, moet niet lulleriken. We moeten vandaag werk maken van een muziekbeleid in Vlaanderen. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb met aandacht naar de verschillende uiteenzettingen geluisterd. We zullen natuurlijk met heel wat interessante cultuurhistorische en cultuur-filosofische reflexen, maar ook met een aantal praktische opmerkingen worden geconfronteerd.

Mevrouw Maes, ik weet dat we met dit decreet alleen geen beleid kunnen voeren. Dat is evident. We hebben het decreet ook nooit met die pretentie aangeboden. We beschouwen dit decreet enkel als een element dat kan bijdragen tot het ontstaan van een biotoop waarin kwaliteit meer kansen krijgt om zich te ontwikkelen. Dat is onze doelstelling binnen ons concept van een samenleving met gedeelde verantwoordelijkheden. Ik veronderstel dat ook u achter dat concept staat.

De overheid speelt niet zelf muziek. Gelukkig maar, want het zou heel kakofonisch klinken. We laten dat dus beter over aan de componisten, uitvoerders en organisatoren. Er zijn dus duidelijk verschillende verantwoordelijken. Een daarvan is de overheid, die instaat voor het creëren van een biotoop waarin het muzikale talent en de kwaliteit kansen krijgen.

Ook verschillende andere overheden zijn verantwoordelijk. Leefmilieu, geluidshinder en ruimtelijke ordening spelen hier immers ook een rol. Waar

vindt men bijvoorbeeld ruimte voor een podium om te repeteren of op te treden?

Onderwijs is een ander aspect dat meespeelt. Men moet bijvoorbeeld aandacht besteden aan het deeltijds kunstonderwijs. Welke mogelijkheden creëren we voor de academies?

We moeten ook een band totstandbrengen met de economie. De eigen roeping van de cultuur mag daarbij wel niet worden afgeremd. Hoe kunnen cultuur en economie bondgenoten worden, zonder dat de cultuur onder de dominantie van een bepaalde economische rationaliteit terechtkomt? Want dat is het risico dat men loopt naarmate de beide aspecten zich dichter bij elkaar bewegen. Toch mag men dit bondgenootschap niet weigeren, want dan laat men een pak kansen liggen. Op het Vlaamse niveau moet ik enerzijds, als minister van Cultuur, het voortouw nemen bij het uittekenen van en het toezicht houden op het beleid. Anderzijds moet ik ook coördinerend optreden ten aanzien van collega's die vanuit hun verschillende verantwoordelijkheden mee gestalte kunnen geven aan initiatieven die dan meteen de biotoop uitmaken waarvoor u terecht pleit.

Maar dit overstijgt ook de Vlaamse overheid. Terecht vroeg u aandacht voor de problemen die rijzen op het federale vlak, waar men het heeft over het sociaal statuut. Mijnheer Keulen, het sociaal statuut en de BTW-problematiek hangen voor een deel samen. Het feit dat men die reeds lang aanslepende problemen maar niet tot een goed einde kan brengen, wekt bij kunstenaars heel veel wantrouwen op. Men begrijpt niet welk soort van ideologisch, communautair of ander soort getouwtrek eraan ten grondslag ligt. Dit zou een dossier moeten zijn waarbij men over de partijgrenzen heen als enige ambitie zou moeten hebben een fiscaal- en arbeidsrechtelijk statuut te creëren, dat de kunstenaar voldoende zekerheid biedt om te kunnen gedijen, maar niet zoveel dat men erbij in slaap valt. Dat is immers het spanningsveld: het is voor niemand goed om zich te veel in zichzelf te keren. Dat geldt ook voor ons. Gelukkig dat er de kiezer is, anders zouden we ook ten prooi vallen aan deze bedreiging. Iedereen moet leven met een zekere mate van onzekerheid. Dat ontwikkelt spankracht. Deze is er echter nu niet, omdat te veel onzekerheid contraproductief werkt. Een teveel aan angst voedt de creativiteit niet. Ik deel dus uw zorg en deze van de collega's. Ik heb de reeks van de heer Steenhaut gelezen en ook het verhaal van Kris De Bruyne, dat slechts een bevestiging is van vele andere verhalen die ons in het verleden hebben bereikt. Er bestaat een resolutie waarvan ik hoop

Martens

en vermoed dat ze vandaag door dit parlement zal worden goedgekeurd. Welnu, om daaraan meteen uitvoering te geven zullen we aan de Vlaamse regering vragen deze problematiek aan de orde te stellen in het overlegcomité. Ik geloof dat dit punt op de agenda staat van de Vlaamse regering voor volgende week. Op deze manier kunnen we proberen dit dossier in een stroomversnelling te brengen, waardoor een meer algemeen antwoord kan worden geboden dan datgene dat we vandaag met dit decreet aanreiken.

Men verwijst terecht naar de budgettaire remmingen. Enerzijds is er een sterke groei. Dat moet men ook willen zien, net zoals het feit dat er deze zittingsperiode iets substantieels is gebeurd op het vlak van muziek en de andere cultuurdomeinen. Maar we voldoen anderzijds nog niet aan alle verwachtingen, terwijl zich door middel van dit decreet een verruiming aftekent. Er blijft onmiskenbaar een spanningsveld, zodat sommigen onvermijdelijk ontgoocheld zullen zijn. Tot op zekere hoogte is dat productief: zo zal immers een debat ontstaan over de criteria die men heeft gehanteerd om bepaalde beslissingen te nemen. Als die beslissing goed is onderbouwd, zal zo een basis worden gelegd voor een debat over muziekbeleid, kwaliteit in de muziek en dies meer. Het zou ook niet goed zijn, mochten we alles honoreren. We moeten keuzen maken, omdat we dan een aantal dingen duidelijk maken en ter discussie stellen. Volgens mij voedt dat het denken en handelen van mensen. We zullen daarmee dus worden geconfronteerd, en we zullen in elk geval vermijden om het dossier lafhartig te laten aanslepen en het door te schuiven naar een mogelijke opvolger. We zullen onze verantwoordelijkheid nemen: als we u hier vragen a te zeggen, zullen we ook wel de moed hebben om morgen b te zeggen, met alle gevolgen die daaraan zijn verbonden. Het parlement zelf heeft ons reeds geholpen om de CAO-verplichtingen enigszins te matigen. Er bestaat immers nog steeds het gevaar dat hier een ontwerp van decreet wordt goedgekeurd waardoor meer middelen worden vrijgemaakt, maar waarbij deze bijkomende middelen uiteindelijk een soort subsidie aan de federale overheid zouden vormen. Dat zou natuurlijk een bijzonder cynische situatie zijn: de eerste echt gecommunautariseerde materie zou zo de basis bieden om een federaal stelsel – in casu de sociale zekerheid – waarvan we eigenlijk vinden dat ze in Vlaamse handen moet komen, te subsidiëren. Ik hoop dat we zo weinig mogelijk in dit cynische scenario terecht komen. Ik zie in elk geval één amendement dat toelaat om dit nefaste overvloeien

en van middelen te beperken. We zullen echter hoe dan ook blijven botsen op die karige middelen.

Toch is het niet enkel een kwestie van middelen. In Vlaanderen slagen we er telkens weer in om met relatief beperkte middelen een behoorlijk resultaat af te leveren. Dit is uiteraard geen reden om niet nóg meer middelen te vragen. Dat doen we trouwens ook.

Men verwijst soms ook al te gemakkelijk naar het buitenland. In Nederland heeft men enorm veel middelen besteed aan het beleid voor beeldende kunsten. Toch is dit beleid totaal mislukt. Het is als het ware vastgelopen in de overvloed aan middelen. Financiële middelen alleen vormen dus geen garantie voor een degelijk beleid. Er is uiteraard wel een relatie: kwaliteit vraagt een voldoende kwantitatieve onderbouw om deze kwaliteit te kunnen realiseren.

De voorzitter: De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken: Mijnheer de minister, u hebt natuurlijk gelijk als u zegt dat het Nederlandse beleid inzake beeldende kunsten een complete chaos opleverde. Daar staat echter tegenover dat men in Nederland via diverse fondsen – onder andere het Rembrandtfonds – wel veel aandacht besteedt aan de beeldende kunsten. In Nederland geeft men zeer veel uit om nationale kunstschaten aan te kopen. Het land geldt zo als een voorbeeld voor de hele wereld.

In dat opzicht staan we in Vlaanderen nergens. Het weinige geld dat wordt gebruikt voor de aankoop van beeldende kunst, gaat naar de Nationale Loterij en naar het Koning Boudewijnfonds. Dit zijn twee centraliserende organisaties, waartegen ik al dikwijls heb geageerd. De weinige Vlaamse kunstschaten die kunnen worden aangekocht, worden eigenlijk weggeroofd door die Belgische instellingen en aan Brussel toevertrouwd. Dat is het erge van de situatie.

De voorzitter: Collega's, mag ik vragen om de debatten iets sneller te laten verlopen. Er staat immers nog veel op onze agenda.

Minister Luc Martens: Met dit ontwerp van decreet proberen we de huidige rechtsonzekerheid weg te nemen. We proberen dus de willekeur, die er tot nu toe misschien wel was, zoveel mogelijk terug te dringen. In het verleden zijn er daartoe trouwens ook al ernstige pogingen geweest. Er zullen voortaan duidelijke procedures zijn, met recht-

Martens

lijnige beoordelingscriteria. We creëren nu ook de mogelijkheid van verhaal en beroep.

De administratie zal uiteraard een belangrijke rol spelen. Ik verwijs dan in het bijzonder naar de beoordelingscommissie. De leden van die commissie zullen in belangrijke mate bepalen wat het uiteindelijke resultaat zal zijn. Het zou trouwens ook verkeerd zijn om mijn persoonlijke smaak als uitgangspunt te nemen bij het uitwerken van het beleid. Meerdere inzichten moeten met elkaar worden geconfronteerd. Inzake de samenstelling van de Raad voor Cultuur, van adviescommissies en van de beoordelingscommissie hoop ik dat dit niet in partijpolitieke termen moet gebeuren. Ik hoop dat we dit kunnen doen in samenwerking met deskundigen.

De sector wenst niet te worden betutteld door politieke partijen, maar wil au sérieux worden genomen. De mensen in deze commissie willen als deskundigen worden erkend, niet als vertegenwoordigers van een politieke strekking. Men zal dan ook aanvaarden dat ze uitspraak doen, ook al kan men debatteren over die uitspraak. Dit is een mogelijke invalshoek, maar het vergt een gentlemen's agreement van iedereen.

Men kan op een perfide manier een beroep blijven doen op de federale cultuurpact-wet – in dergelijke gevallen aanvaardt men wel een federale wet – om erover te klagen dat men niet aan bod komt. De vraag is niet of elke politieke strekking is vertegenwoordigd, maar wel of de commissie representatief is voor het muzikale landschap. Enkel op die manier kunnen de diverse smaken in het debat voldoende aan bod komen.

Mevrouw Nelly Maes : Er zijn niet alleen diverse smaken, maar ook diverse belangen. Het gevaar is dat het 'ons kent ons'-gevoel tot uitsluiting van anderen leidt.

Minister Luc Martens : Dit is een terechte kritiek. Het terugdringen van de partijpolitiek is geen garantie voor een absolute objectiviteit. In plaats van deze beïnvloeding kan een andere beïnvloeding komen, die vaak nog minder controlebaar is. Hier kunnen we elkaar nog bevragen en berispen ; in de andere gevallen holt men voortdurend achter de feiten aan. Men heeft dan geen enkele greep op de gebeurtenissen.

Ik heb een positieve appreciatie voor de verruiming van het muziekbegrip. Dit is traag op gang

gekomen. Er zijn verschillende verklaringen voor. Het heeft soms met generaties te maken. Ik ben op middelbare leeftijd.

Mevrouw Nelly Maes : In China zouden we tot de jonge politici worden gerekend.

Minister Luc Martens : Aangezien de contacten met China intenser worden, mogen we hopen om langer te blijven.

Onze generatie koesterde vooroordelen tegenover niet-klassieke muziek, die werd bestempeld als commercieel. Deze muziek wordt soms ook ten onrechte verbonden met agressie, brutaliteit en drugs. Onze smaak is soms eenzijdig ontwikkeld.

Men moet zijn gehoor oefenen in verschillende genres. Luisteren naar Ictus is iets anders dan luisteren naar Il Fondamento. Het is een ander soort muziek, ook al worden beiden gecatalogeerd als klassieke muziek. Ictus brengt eigenzinniger en eigentijdser muziek. Men moet deze muziek 'zien' om ze te appreciëren. Het visuele karakter van deze muziek is in evenwicht met het auditieve karakter. We moeten deze weg inslaan. Ik zeg dit ook voor mijzelf. Jongere parlementsleden als de heren De Ridder, Coens of Keulen hebben ons gestimuleerd om de nodige openheid te betonen.

Het Muziekcentrum heeft weinig aandacht gekregen bij de bespreking zelf. Het is een niet onbelangrijk instrument. Het is geen bibliotheek of documentatiecentrum, maar het moet actief optreden en de verschillende genres coachen.

Ik ben verheugd over de brede steun die het parlement aan het decreet geeft. Het is wellicht het resultaat van een open overleg. Bovendien heeft het parlement de ruimte gekregen om zich te engageren op inhoudelijk vlak. Ik ben ervan overtuigd dat we op deze manier een beter draagvlak creëren om het beleid terzake krachtig door te zetten. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatie-

Voorzitter

ve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° muziek : alle gangbare muziekvormen met uitzondering van het muziektheater;
- 2° een werkingsjaar : de periode van 1 januari tot en met 31 december;
- 3° een subsidie : financiële steun toegekend door welke overheid ook en door de Nationale Loterij;
- 4° eigen inkomsten : alle inkomsten verkregen per werkingsjaar na aftrek van de subsidies;
- 5° een financieringsbudget : een forfaitair bedrag voor een periode van vier jaar ter subsidiëring van de werking van erkende verenigingen;
- 6° de beoordelingscommissie muziek : de commissie bedoeld in artikel 9 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Coens, Mevrouw Van Hecke, de heren De Ridder,

Keulen en Stassen en mevrouw Maes dat luidt als volgt :

Artikel 2

In 6°, op de tweede regel de woorden "artikel 9" vervangen door de woorden "artikel 10".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

§ 1. Dit decreet is van toepassing op :

- 1° professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, festivals en muzikeducatieve organisaties, hierna muziekverenigingen te noemen;
- 2° muziekprojecten;
- 3° compositieopdrachten en werkbeurzen;
- 4° het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. Dit decreet is niet van toepassing op het symfonisch orkest gevormd door de vzw 'Philharmonie van Vlaanderen', op het symfonisch orkest en het kamerkoor gevormd door de vzw 'Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor' en op het symfonisch orkest en koor gevormd door de openbare instelling 'Vlaamse Opera', afgekort 'VLOPERA'.

§ 3. Een professioneel muziekensemble als bedoeld in § 1, 1°, is een vocale, een instrumentale of een gemengde groep van uitvoerende musici die beroepsmatig met het ensemble verbonden zijn.

§ 4. Een concertorganisatie als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie die onafhankelijk van het commerciële concertcircuit op een continue wijze concerten programmeert. Deze concertprogrammatie kan door de concertorganisatie in verschillende locaties georganiseerd worden.

§ 5. Een muziekclub als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie die in een vaste locatie onafhankelijk van het commerciële concertcircuit, op een continue wijze concerten programmeert. Dit concertaanbod is gekenmerkt door een grote diversiteit aan genres en sub-genres.

Voorzitter

§ 6. Een festival als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie met internationale uitstraling die zich toelegt op het organiseren, binnen een welbepaalde tijdsperiode, van culturele manifestaties waarbij muziek de hoofdcomponent vormt.

§ 7. Een muzikeducatieve organisatie als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie die educatieve activiteiten organiseert met betrekking tot de individuele en groepswijze muziekbeoefening, de muziekbeleving, de muziekwetenschap, de muziekgeschiedenis en de muziekcultuur in het algemeen. Deze educatieve activiteiten moeten aanvullend zijn aan het bestaande onderwijsaanbod van de onderwijsinstellingen die reeds door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd worden.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Erkenning van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziek-educatieve organisaties en festivals

AFDELING 1

Erkenningsvoorwaarden

Artikel 4

§ 1. De Vlaamse regering erkent, na advies van de beoordelingscommissie muziek aangaande de artistieke aspecten, de muziekverenigingen, genoemd in artikel 3, § 1, 1°, indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° formele erkenningsvoorwaarden :

- a) beschikken over rechtspersoonlijkheid met niet-commercieel karakter, zoals de vereniging zonder winstgevend doel en de instelling van openbaar nut;
- b) gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- c) per erkenningsperiode en gespreid over deze periode een minimum aantal muziekproducties, muziekkuitvoeringen en/of muzikeducatieve activiteiten brengen;

de Vlaamse regering bepaalt dit minimumaantal en de modaliteiten ervan;

2° kwalitatieve erkenningsvoorwaarden :

- a) een artistiek en financieel beleidsplan indienen en uitvoeren;
- b) een repertoire uitvoeren of laten uitvoeren waarin de Vlaamse en/of hedendaagse muziek van diverse genres geregeld aan bod komt;
- c) inzake programmatie onder meer getuigen van voldoende originaliteit en/of diversiteit;
- d) het streven naar een zo groot mogelijke, zinvolle en systematische spreiding en/of publiekswerving.

§ 2. Het artistiek en financieel beleidsplan, bedoeld in § 1, 2°, a, van dit artikel, is een nota waarin de muziekvereniging uiteenzet op welke manier zij aan kwaliteitsontwikkeling doet, haar artistieke en zakelijke beleidsvisie toelicht en haar artistieke, organisatorische en financiële planning voor de periode van vier jaar waarvoor zij erkenning vraagt, op realistische en, minstens wat de eerste twee jaar van deze periode betreft, meer gedetailleerde wijze uiteenzet.

De muziekvereniging is verplicht om met betrekking tot elk jaar van de erkenningsperiode een geactualiseerd, verder uitgewerkt en aan de noodzakelijke en mogelijke veranderingen aangepast artistiek en financieel beleidsplan in te dienen.

De Vlaamse regering bepaalt nader de inhoud van het artistiek en financieel beleidsplan, de wijze waarop dit jaarlijks geactualiseerd, uitgewerkt en aangepast moet worden en de wijze waarop en de termijn waarbinnen de muziekvereniging dit geactualiseerd en aangepast beleidsplan moet indienen.

§ 3. Voor de beoordeling van de originaliteit en/of diversiteit van de voorgestelde programmatie, bedoeld in § 1, 2°, c, van dit artikel, worden - rekening houdend met de specificiteit van de betrokken muziekvereniging - onder meer de volgende elementen in aanmerking genomen de keuze van de uitgevoerde muziekstukken, met bijzondere aandacht voor de minder bekende muziekstukken, voor de creaties en voor de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de gekozen muziekstukken; de keuze van de uitvoerende musici, solisten en dirigenten; de wijze waarop de muziekstukken benaderd worden; de samenwerking met andere musici

Voorzitter

en kunstenaars; de wisselwerking met andere kunstsectoren; de betrokkenheid van jonge musici, solisten en dirigenten en de muzikeducatieve omkadering.

Concertorganisatoren, muziekclubs en festivals moeten tevens pogen om, in de mate van het mogelijke en passend binnen de eigen artistieke opties en het nagestreefde hoog artistiek kwaliteitsniveau, Vlaamse muziekensembles en musici, solisten en dirigenten op significante wijze aan bod te laten komen.

§ 4. Voor de beoordeling van het streven naar spreiding en/of publiekswerving, bedoeld in § 1, 2°, d, van dit artikel, worden -rekening houdend met de specificiteit van de betrokken organisatie- onder meer de volgende elementen in aanmerking genomen : de geografische spreiding in en buiten het bevoegdheidsgebied van de Vlaamse Gemeenschap; de keuze van de lokaliteit waar de activiteiten plaatshebben, met bijzondere aandacht voor de geschiktheid en de capaciteit ervan; de regelmaat waarmee gelijkaardige activiteiten op dezelfde locatie georganiseerd worden; de uitkoopsommen, deelname- en ticketprijzen; de initiatieven die genomen worden om een vast publiek te creëren en/of een nieuw publiek aan te trekken; de bijzondere initiatieven die genomen worden om bepaalde bevolkingsgroepen bij de activiteiten te betrekken; de wijze waarop het publiek op de hoogte wordt gebracht van de activiteiten.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Onverminderd de erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, mag de Vlaamse regering een professioneel muziekensemble slechts erkennen indien dit voldoet aan de volgende voorwaarden :

- 1° het muziekensemble moet bestaan uit minstens vier musici en moet zich, wat deze musici betreft, gedragen naar de terzake toepasselijke wetgeving op het vlak van de arbeidsverhouding en de sociale zekerheid; de Vlaamse regering kan het vereiste aantal musici verhogen ;
- 2° het muziekensemble moet zijn dagelijks artistiek beleid toevertrouwen aan een artistiek verantwoordelijk persoon die contractueel verbonden is met het muziekensemble en deze functie volwaardig uitoefent ;

3° het muziekensemble moet zijn dagelijks zakelijk beleid toevertrouwen aan een zakelijk verantwoordelijk persoon die contractueel verbonden is met het muziekensemble en deze functie volwaardig uitoefent ; het dagelijks artistiek beleid en het dagelijks zakelijk beleid kunnen aan dezelfde persoon worden toevertrouwd ;

4° het muziekensemble moet ieder werkingsjaar muzikuitvoeringen brengen in minstens twee provincies gelegen binnen het Nederlandse taalgebied of in minstens één provincie gelegen binnen het Nederlandse taalgebied en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Muziekverenigingen die zich specialiseren in een welbepaalde muziekstijl moeten niet voldoen aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarde, bedoeld in artikel 4, § 1, 2°, b, voorzover zij, redelijkerwijze gezien, niet aan deze voorwaarde kunnen voldoen omdat er onvoldoende Vlaamse en/of hedendaagse muziekstukken in de uitgevoerde of gekozen stijl bestaan.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Een erkenning geldt voor vier jaar. Er kunnen geen tussentijdse erkenningen worden verleend.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Gemeenschappelijke procedures met betrekking tot een erkenning

ONDERAFDELING A

Procedure om een erkenning te verlenen

Artikel 8

§ 1. Een erkenning kan alleen worden verleend als daartoe een ontvankelijke aanvraag wordt inge-

Voorzitter

diend, met inachtneming van de erkenningsvoorwaarden.

De aanvragen tot erkenning van de muziekverenigingen, genoemd in artikel 3, § 1, 1°, moeten schriftelijk worden ingediend uiterlijk 1 september van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan elke vierjarige periode waarvoor de erkenning wordt aangevraagd.

Deze aanvragen moet ofwel per aangetekende zending verstuurd worden naar, ofwel tegen ontvangstmelding bezorgd worden bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. Onverminderd § 1, tweede lid, bepaalt de Vlaamse regering op welke wijze de tijdigheid van de aanvragen tot erkenning onderzocht en bepaald wordt.

Uit de aanvraag tot erkenning moet afgeleid kunnen worden dat de muziekvereniging, die de erkenning aanvraagt, op uiterlijk 1 september van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de vierjarige periode waarvoor zij erkenning vraagt, voldoet aan alle gestelde erkenningsvoorwaarden.

§ 2. Een aanvraag tot erkenning dient minimaal de volgende gegevens en documenten te bevatten :

- 1° de vermelding van de perso(o)n(en) met wie contact opgenomen kan worden voor nadere toelichting bij de aanvraag tot erkenning en de adres(sen), telefoon- en/of faxnummer(s) waarop dit kan gebeuren;
- 2° een kopie van de statuten van de aanvrager van de erkenning zoals deze op het ogenblik van zijn aanvraag van kracht zijn en in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werden;
- 3° de ledenlijst van de raad van beheer van de aanvrager zoals deze samengesteld was op het ogenblik van de aanvraag en gepubliceerd werd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad;
- 4° het organogram van de aanvrager en een lijst met vermelding van de naam en de functie van alle personen die op bestendige wijze betrokken zijn bij de werking van de aanvrager en dit op leidinggevend, artistiek, zakelijk en technisch vlak;
- 5° indien de aanvrager van erkenning op het ogenblik van zijn aanvraag reeds actief is, een over-

zichtsverslag van zijn werking tot op het ogenblik van de aanvraag;

- 6° het artistiek en financieel beleidsplan bedoeld in artikel 4, § 1, 2°, a.

Indien de muziekvereniging die de erkenning aanvraagt een professioneel muziekensemble is als bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, dan moet de aanvraag tot erkenning minimaal nog de volgende bijkomende documenten bevatten :

- 1° een kopie van de overeenkomst door het professioneel muziekensemble gesloten met de artistiek verantwoordelijk persoon genoemd in artikel 5, 2°;
- 2° een kopie van de overeenkomst door het professioneel muziekensemble gesloten met de zakelijk verantwoordelijk persoon genoemd in artikel 5, 3°.

De Vlaamse regering bepaalt in hoeveel exemplaren de aanvraag tot erkenning overgemaakt moeten worden.

§ 3. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst onderzoekt de tijdigheid, de volledigheid en de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning.

Indien de aanvraag tot erkenning niet tijdig werd ingediend, dan is deze aanvraag onontvankelijk. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de betrokken muziekvereniging op de hoogte van de onontvankelijkheid van haar aanvraag tot erkenning wegens laattijdigheid. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien een aanvraag tot erkenning tijdig, maar onvolledig is, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de muziekvereniging die de aanvraag indiende hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn die aan deze muziekvereniging toegestaan wordt om haar aanvraag tot erkenning te vervolledigen. Indien deze muziekvereniging haar onvolledige aanvraag tot erkenning niet tijdig vervolledigt, dan is haar aanvraag onontvankelijk. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de betrokken muziekvereniging op de hoogte van de onontvankelijkheid van haar aanvraag tot erkenning wegens onvolledigheid. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Voorzitter

Indien de aanvraag tot erkenning tijdig, volledig maar onontvankelijk is omdat de muziekvereniging die de erkenning aanvroeg op het ogenblik van haar aanvraag niet voldeed aan de formele erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, § 1, 1°, of, als de muziekvereniging die de erkenning aanvroeg een professioneel muziekensemble is als bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, niet voldeed aan de bijkomende erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 5, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de betrokken muziekvereniging hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom de aanvraag tot erkenning onontvankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien de aanvraag tot erkenning ontvankelijk is, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de muziekvereniging die deze aanvraag indiende hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 4. De beoordelingscommissie muziek beoordeelt, onder meer aan de hand van de aandachtspunten vermeld in artikel 4, § 3 en § 4 en mits rekening te houden met de uitzondering bepaald in artikel 6, of de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende, voldoet aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, § 1, 2°.

De beoordelingscommissie muziek kan alle initiatieven nemen die zij nodig acht om de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden op adequate wijze te kunnen toetsen. Zij kan onder meer de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende, horen, bijkomende documenten en gegevens opvragen en een bezoek ter plaatse brengen.

§ 5. Een muziekvereniging die een aanvraag tot erkenning indiende, moet op de hoogte gebracht worden van alle voorlopige adviezen waarin advies uitgebracht wordt over de vraag of, en zo ja, in welke mate zij voldoet aan de gestelde erkenningsvoorwaarden. Zij moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt terzake mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd, mogen de adviesorganen hun definitieve adviezen met betrekking tot de naleving van de erkenningsvoorwaarden opstellen.

Alle voorlopige en definitieve adviezen met betrekking tot de naleving van de erkenningsvoor-

waarden moeten op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 6. Na kennisname van de adviezen en - in voorkomend geval - van het standpunt van de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot deze adviezen, uit de Vlaamse regering het voornemen om de door deze muziekvereniging aangevraagde erkenning te weigeren of beslist zij om deze muziekvereniging te erkennen.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen het door de Vlaamse regering geuite voornemen om de aangevraagde erkenning te weigeren formeel betekend moet worden aan de muziekvereniging die deze aanvraag indiende. De betekening van dit door de Vlaamse regering geuite voornemen gebeurt per aangetekende brief.

§ 8. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging bij de Vlaamse regering bezwaar kan indienen tegen het formeel betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door de betrokken muziekvereniging aangevraagde erkenning te weigeren.

Dit bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn en moet per aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs bezorgd worden bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. De Vlaamse regering bepaalt in hoeveel exemplaren dit bezwaar ingediend moet worden.

Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, dan is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te weigeren van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot weigering van de erkenning. De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

Indien het ingediende bezwaar onontvankelijk is en het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege werd omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot weigering van de erkenning, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de indiener van het bezwaar hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom zijn bezwaar onontvankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien een muziekvereniging geen bezwaar indient tegen het per aangetekende brief aan haar bete-

Voorzitter

kende voornemen van de Vlaamse regering om de door haar aangevraagde erkenning te weigeren, dan wordt dit voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing tot weigering van de erkenning. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de muziekvereniging die de erkenning aanvroeg hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 9. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging die een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indiende, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering om deze muziekvereniging te erkennen. De Vlaamse regering bepaalt ook de wijze waarop haar beslissing tot erkenning wordt meegedeeld aan de muziekvereniging die deze erkenning aanvroeg.

§ 10. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de muziekvereniging, die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om de door haar aangevraagde erkenning te weigeren, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar en de aangevraagde erkenning. Deze termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de muziekvereniging haar ontvankelijk bezwaar indiende.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B

Toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden

Artikel 9

§ 1. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst oefent jaarlijks ter plaatse of op stukken toezicht uit op de naleving van de erkenningsvoorwaarden door een erkende muziekvereniging.

De erkende muziekverenigingen verlenen hun medewerking aan de uitoefening van dat toezicht. Zij bezorgen op verzoek van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de stukken die met de erkenning verband houden.

§ 2. De beoordelingscommissie muziek brengt jaarlijks advies uit, onder meer aan de hand van de aandachtspunten vermeld in artikel 4, § 3 en § 4 en mits rekening te houden met de uitzondering bepaald in artikel 6, over het naleven van de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, § 1, 2°. Dit advies moet op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt nader de modaliteiten van de uitoefening van het toezicht, zoals vermeld in § 1 en § 2.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING C

Procedure voor schorsing en intrekking van een erkenning

Artikel 10

§ 1. Indien de door de Vlaamse regering aangewezen dienst of, wat de naleving van de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden betreft, de beoordelingscommissie muziek vaststelt dat een erkende muziekvereniging niet meer voldoet aan één of meer erkenningsvoorwaarden of als een erkende muziekvereniging niet langer meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, dan brengt de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen dienst de betrokken erkende muziekvereniging per aangetekende brief op de hoogte van de vastgestelde inbreuken. In voorkomend geval wordt het voorlopige advies van de beoordelingscommissie muziek bijgevoegd.

§ 2. De betrokken erkende muziekvereniging moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt aangaande deze inbreuken mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd mogen de adviesorganen hun definitieve adviezen met betrekking tot deze inbreuken en de mogelijke sanctionering ervan, opstellen. Deze adviezen moeten op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 3. De Vlaamse regering mag, na kennisname van deze adviezen en - in voorkomend geval - van het meegedeelde standpunt van de erkende muziekvereniging, het voornemen uiten om ofwel de erkenning van de betrokken muziekvereniging te schorsen en haar een termijn toe te staan waarbin-

Voorzitter

nen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren, ofwel de erkenning in te trekken. De Vlaamse regering houdt hierbij rekening met de aard van de vastgestelde inbreuk en de mogelijkheid tot regularisatie van deze inbreuk.

Het voornemen van de Vlaamse regering wordt per aangetekende brief aan de betrokken erkende muziekvereniging meegedeeld.

Indien de Vlaamse regering het voornemen formuleert om de erkenning te schorsen, dan wordt de toegestane regularisatietermijn vermeld in de aangetekende brief waarmee het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te schorsen meegedeeld wordt aan de betrokken erkende vereniging. Deze regularisatietermijn wordt bepaald in functie van de vastgestelde inbreuk en moet de betrokken erkende muziekvereniging redelijkerwijze toelaten om deze inbreuk te regulariseren.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de erkende muziekvereniging bezwaar kan indienen tegen het formeel aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering.

Dit bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn en moet per aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs ingediend worden bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. De Vlaamse regering bepaalt in hoeveel exemplaren dit bezwaar ingediend moet worden.

§ 5. Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, dan is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in, naargelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning. De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

Indien het ingediende bezwaar onontvankelijk is en het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege werd omgezet in, naargelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de indiener van het bezwaar hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom zijn bezwaar onontvankelijk werd verklaard. De

Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien de betrokken muziekvereniging geen bezwaar indient tegen het per aangetekende brief aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering, dan wordt, naargelang van het geval, dit voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de betrokken muziekvereniging hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de erkende muziekvereniging, die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om haar erkenning te schorsen of in te trekken, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar. Deze termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de muziekvereniging haar ontvankelijk bezwaar indiende.

§ 7. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een muziekvereniging te schorsen dan wordt de betrokken erkende muziekvereniging hiervan per aangetekende en gemotiveerde brief op de hoogte gebracht. De erkenning van deze vereniging wordt geschorst vanaf de datum waarop deze aangetekende brief naar haar werd verstuurd. In deze brief wordt tevens de termijn meegedeeld waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren.

Indien de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen dienst vaststelt dat de muziekvereniging na afloop van de in de aangetekende brief gestelde termijn niet opnieuw voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden of nog niet meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, dan mag de Vlaamse regering onmiddellijk een beslissing nemen tot intrekking van de erkenning.

In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 8, tweede lid van dit artikel heeft deze beslissing tot intrekking van de erkenning uitwerking met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop de erkenning van de betrokken erkende muziekvereniging werd geschorst.

Indien de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen dienst vaststelt dat de muziekvereniging tijdig de vastgestelde inbreuken regulariseerde, dan wordt de schorsing opgeheven. De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de beoordelingscom-

Voorzitter

missie muziek wat de naleving van de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden betreft, vanaf wanneer de schorsing van de erkenning wordt opgeheven. Deze opheffing kan met terugwerkende kracht gebeuren. De betrokken muziekvereniging wordt op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot de datum van opheffing van de schorsing.

§ 8. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een muziekvereniging in te trekken, dan wordt de betrokken erkende muziekvereniging hiervan per aangetekende en gemotiveerde brief op de hoogte gebracht.

De beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf het jaar volgend op het jaar waarin de betrokken erkende muziekvereniging op de hoogte gebracht werd van deze beslissing.

§ 9. In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 1 tot en met § 8 van dit artikel mag de Vlaamse regering een erkenning onmiddellijk intrekken indien dit in het belang is van de Vlaamse Gemeenschap en door zwaarwegende feiten wordt verantwoord.

In dergelijk geval wordt de betrokken erkende vereniging per aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering om haar erkenning onmiddellijk in te trekken. In deze aangetekende brief wordt gemotiveerd waarom de erkenning onmiddellijk werd ingetrokken. De intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf de datum waarop de aangetekende brief naar de betrokken erkende muziekvereniging werd verstuurd.

§ 10. De Vlaamse regering bepaalt nader de modaliteiten van de procedure voor schorsing of intrekking van een erkenning.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING D

Verlenging en/of stopzetting van een erkenning

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering neemt, uiterlijk zes maanden voor het begin van de nieuwe vierjarige

periode, de beslissing inzake de verlenging van de erkenning.

§ 2. Als de Vlaamse regering niet tijdig een beslissing neemt, zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, wordt de erkenning met één jaar verlengd.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Subsidiëring****AFDELING 1**

Subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziek-educatieve organisaties en festivals

ONDERAFDELING A

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 12

§ 1. Erkende professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals kunnen voor het geheel van hun werking subsidies krijgen.

§ 2. De jaarlijks door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten bepalen het maximale bedrag aan subsidies dat jaarlijks aan de in § 1 vermelde begunstigden toegekend kan worden.

§ 3. Het in artikel 13, § 1, vooropgestelde vierjarige financieringsbudget van de begunstigde wordt in het betrokken begrotingsjaar verminderd indien de naleving van de budgettaire beperking vermeld in § 2 dit noodzakelijk maakt.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. De subsidies, bedoeld in artikel 12, § 1, worden om de vier jaar toegekend in de vorm van een vierjaarlijks financieringsbudget. Dit budget bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van basis-, personeels- en werkingskosten van deze verenigingen.

Voorzitter

§ 2. Bij de aanvang van elk werkingsjaar mag de Vlaamse regering de subsidies aanpassen ter financiering van de extra personeelsuitgaven die voortvloeien uit de stijging van het indexcijfer op basis waarvan de salarissen van de Vlaamse ambtenaren worden berekend. Onverminderd artikel 12, § 2, gebeurt de aanpassing van deze subsidies binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. De aanvragen tot subsidiëring van de muziekverenigingen moeten schriftelijk bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst worden ingediend uiterlijk 1 september van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de vierjarige periode waarvoor de subsidiëring wordt aangevraagd.

Een aanvraag tot subsidiëring is slechts ontvankelijk op voorwaarde dat de muziekvereniging die de aanvraag tot subsidiëring indiende, met betrekking tot de vierjarige periode waarvoor zij subsidiëring aanvraagt, ook een ontvankelijke aanvraag tot erkenning als bedoeld in artikel 8 indiende. Is dit niet het geval, dan wordt de aanvraag tot subsidiëring onontvankelijk verklaard.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt nader de procedure voor het aanvragen en toekennen van de subsidies bedoeld in artikel 12, § 1.

§ 3. Een muziekvereniging die een aanvraag tot subsidiëring indiende, moet op de hoogte gebracht worden van alle voorlopige adviezen waarin advies uitgebracht wordt over de vraag of, en zo ja, in welke mate zij voldoet aan de gestelde subsidiëeringsvoorwaarden en over de toetsing van de beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17. Zij moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt terzake mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd, mogen de adviesorganen hun definitieve adviezen met betrekking tot de naleving van de gestelde subsidiëeringsvoorwaarden en met betrekking tot de toetsing van de beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, opstellen.

§ 4. De Vlaamse regering beslist aan de hand van de beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, over

de grootte van het toe te kennen financieringsbudget.

§ 5. De Vlaamse regering neemt deze beslissing uiterlijk 6 maanden vóór het begin van de vierjarige periode.

§ 6. Als de Vlaamse regering niet tijdig een beslissing neemt zoals bedoeld in § 4 van dit artikel, wordt de subsidiëring van de erkende muziekverenigingen, die reeds in toepassing van artikel 12, § 1, voor het geheel van hun werking gesubsidieerd werden, met één jaar verlengd. Onverminderd artikel 12, § 2, is de voor dat jaar uitgekeerde subsidie gelijk aan een vierde van het financieringsbudget van vier jaar, eventueel met een aanpassing, zoals bedoeld in artikel 13, § 2.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

De subsidies, bedoeld in artikel 12, § 1, kunnen in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld worden. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten berekend, uitbetaald en teruggevorderd kunnen worden.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B**Subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria****Artikel 16**

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, moeten de muziekverenigingen, bedoeld in artikel 12, § 1, voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° erkend worden voor een duur van vier jaar, zoals bedoeld in artikel 4, § 1, en deze erkenning gedurende deze vier jaar onbetwist behouden;
- 2° jaarlijks een gemiddeld minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven; de Vlaamse regering bepaalt dit percentage;
- 3° de boekhouding voeren conform de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen, met uitsluiting van de regels met betrekking tot het voeren van de vereenvoudigde boekhouding.

Voorzitter

§ 2. Om te bepalen of een muziekvereniging effectief gedurende de subsidiëringsperiode van vier jaar jaarlijks het overeenkomstig § 1, 2°, van dit artikel vereiste gemiddelde minimumpercentage aan eigen inkomsten verworven heeft, wordt de gemiddelde jaarlijkse verhouding berekend tussen de eigen inkomsten van de betrokken muziekvereniging gedurende de volledige subsidiëringsperiode en haar globale omzet gedurende deze periode.

§ 3. De professionele muziekensembles moeten tevens aan de volgende bijkomende subsidiëringsvoorwaarden voldoen :

1° het naleven van de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten tussen de erkende vakbonden en werkgeversfederaties en geregistreerd op het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling ;

2° uit het toegekende financieringsbudget minimum 50 % voor de honorering van het artistiek personeel gebruiken; de overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies;

3° binnen de subsidiëringsperiode van vier jaar minstens één compositieopdracht toevertrouwen aan een componist die sinds vijf jaar bij het muziekleven van de Vlaamse Gemeenschap betrokken is; de Vlaamse regering zal de modaliteiten hiervan nader bepalen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Coens, Mevrouw Van Hecke, de heren De Ridder, Keulen en Stassen en mevrouw Maes dat luidt als volgt :

In § 3, 3°, op de vijfde regel na het woord "modaliteiten" de woorden "van deze verplichting en de eventuele afwijkingen" invoegen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 17

§ 1. Om de grootte van het financieringsbudget te bepalen, worden - rekening houdend met de specificiteit van de betrokken muziekvereniging - de volgende beoordelingscriteria gehanteerd voorzover deze relevant zijn voor de beoordeling van de gesubsidieerde activiteit :

1° beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de activiteit :

- a) de artistieke keuze en de benaderingswijze;
- b) de culturele uitstraling ervan in binnen- en buitenland;
- c) de aandacht voor Vlaamse en/of hedendaagse muziek;
- d) de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de muziekstukken;
- e) de keuze van de uitvoerders in functie van het uitgevoerde muziekstuk en in functie van de gekozen benaderingswijze;
- f) de professionaliteit en de pedagogische capaciteit van docenten en sprekers;
- g) de inhoudelijke kwaliteit van de muzikeducatieve publicaties;

2° beoordelingscriteria met betrekking tot de werking en het beheer van de erkende organisatie :

- a) de grootte van het personeelsbestand;
- b) het aantal activiteiten;
- c) de geografische spreiding van de activiteiten;
- d) het organisatorisch, financieel en boekhoudkundig management en het personeelsbeleid;
- e) het publieksbereik, de prijspolitiek en de publiciteit;
- f) het creëren van stageplaatsen voor musici in opleiding;
- g) het geven van kansen aan nieuwe muziekensembles en jonge musici, solisten en dirigenten, met bijzondere aandacht voor Vlaamse muziekensembles, musici, solisten en dirigenten, teneinde hun professionaliteit te ontwikkelen;
- h) de professionele aanpak en de kwantiteit van de muzikeducatieve publicaties en cursussen;
- i) het verlenen van compositieopdrachten aan Vlaamse componisten;

Voorzitter

- j) de samenwerking met andere culturele organisaties.

§ 2. In aanvulling van de beoordelingscriteria, genoemd in § 1, mag de Vlaamse regering aanvullende beoordelingscriteria bepalen.

De beoordelingscommissie muziek adviseert de Vlaamse regering bij het bepalen van aanvullende beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de gesubsidieerde activiteit. Zij kan zelf ook aanvullende artistieke beoordelingscriteria ter goedkeuring voorstellen aan de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

De lijst van de aanvullende beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, § 2, moet kenbaar gemaakt worden vóór 31 mei van het jaar waarin de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend. Als deze aanvullende beoordelingscriteria niet tijdig kenbaar gemaakt worden, gelden de aanvullende beoordelingscriteria die het laatst van toepassing zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Onverminderd hetgeen bepaald werd in artikel 16, mag de Vlaamse regering bijkomende subsidiëeringsvoorwaarden opleggen met de uitsluitende bedoeling dubbele subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2**Subsidiëring van muziekprojecten****Artikel 20**

§ 1. De Vlaamse regering mag, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, subsidies toekennen aan professionele

muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekweduceatieve organisaties, festivals en andere organisaties, voor het realiseren van welbepaalde muziekprojecten.

Een muziekproject is een cultureel initiatief waarbij muziek de hoofdcomponent vormt.

§ 2. Erkende professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekweduceatieve organisaties en festivals die een subsidie hebben ontvangen voor het geheel van hun werking, zoals bepaald in artikel 12, § 1, kunnen geen subsidie verkrijgen voor een welbepaald muziekproject.

§ 3. De Vlaamse regering zal de voorwaarden voor en de procedure voor het aanvragen en het toekennen van de in § 1 bedoelde projectsubsidies nader bepalen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3**Compositieopdrachten en werkbeurzen****Artikel 21**

§ 1. De Vlaamse regering mag, binnen de perken van de door het Vlaams parlement goedgekeurde kredieten, subsidies toekennen aan compositieopdrachten om muziekstukken te componeren.

§ 2. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, moeten de volgende voorwaarden worden voldaan :

1° de componist moet sinds minstens vijf jaar betrokken zijn bij het muzikleven van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de opdrachtgever, dit is de natuurlijke of de rechtspersoon die aan de componist de opdracht heeft gegeven om een muziekstuk te componeren, moet het opdrachtwerk uitvoeren of laten uitvoeren; de Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen het opdrachtwerk voor het eerst uitgevoerd moet worden;

3° het grootste deel van de partituur van het opdrachtwerk dient volledig te zijn genoteerd;

Voorzitter

Artikel 22

4° het opdrachtwerk moet een origineel muziekstuk zijn ; een transcriptie komt niet in aanmerking ;

5° het opdrachtwerk mag niet worden geschreven door de componist in opdracht van een onderwijsinstelling als proef die hij moet afleggen aan dezelfde onderwijsinstelling.

§ 3. Elke compositieopdracht dient te worden bewezen door een schriftelijke overeenkomst, gesloten tussen de componist en de opdrachtgever. Deze overeenkomst moet minimaal de aard, de bezetting en de minimumduur van de compositie vermelden, het overeengekomen honorarium, de uiterste datum waarop de compositie voltooid moet zijn evenals de datum of de periode waarin het opdrachtwerk voor het eerst uitgevoerd zal worden. De Vlaamse regering mag de modaliteiten van deze overeenkomst nader bepalen.

§ 4. De subsidie voor een compositieopdracht moet door de opdrachtgever worden aangevraagd. Deze aanvraag moet bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst worden ingediend.

De beoordelingscommissie muziek beoordeelt de artistieke aspecten van de compositieopdracht en brengt hierover advies uit.

§ 5. De subsidie wordt verleend aan de opdrachtgever. Ze wordt echter rechtstreeks aan de componist uitbetaald.

Indien de componist niet of laattijdig het opdrachtwerk voltooit, dan is hij of zij verplicht om de aan hem of haar uitbetaalde subsidie onmiddellijk terug te betalen. De terugvordering hiervan kan gebeuren overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt nader de aanvullende voorwaarden voor het toekennen van subsidies aan compositieopdrachten, de procedure voor het aanvragen van deze subsidies en de wijze waarop deze subsidies uitbetaald worden.

§ 7. Van elk opdrachtwerk waarvan de compositie door de Vlaamse Gemeenschap werd gesubsidieerd, moet een exemplaar gedeponereerd worden bij het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 25.

– *Aangenomen.*

§ 1. De Vlaamse regering mag, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, werkbeurzen toekennen aan componisten, uitvoerende musici, musicologen en cultuurmanagers uit de muzieksector om hem of haar in staat te stellen een belangrijke opdracht uit te voeren of zich verder te vervolmaken.

§ 2. Bij de toekenning van de werkbeurzen en de vaststelling van de bedragen van deze werkbeurzen wordt onder meer rekening gehouden met de volgende elementen :

- de kwaliteit van vroeger gepresteerd werk of van vroegere activiteiten;
- het werkplan.

De Vlaamse regering mag aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria bepalen.

§ 3. Het werkplan, genoemd in § 2 van dit artikel, is een schriftelijk document waarin de aanvrager van een werkbeurs een schematisch overzicht geeft van de geplande activiteit(en) waarvoor hij of zij de werkbeurs aanvraagt en waarin hij of zij alle noodzakelijke informatie vermeldt met betrekking tot deze activiteit(en), met inbegrip van de financieringswijze.

De Vlaamse regering bepaalt nader de inhoud van dit werkplan.

§ 4. Onverminderd § 2 van dit artikel, bepaalt de Vlaamse regering de wijze waarop de werkbeurzen berekend en uitbetaald worden en de procedure voor het aanvragen van een werkbeurs.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden en de beoordelingscriteria

Artikel 23

§ 1. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst oefent jaarlijks ter plaatse of op stukken toezicht uit op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden en de beoordelingscriteria door diegenen aan wie een subsidie werd verleend.

Voorzitter

§ 2. De natuurlijke of rechtspersonen aan wie een subsidie werd verleend, verlenen hun medewerking aan de uitoefening van het toezicht. Zij bezorgen op verzoek van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst, de stukken die met de subsidietoekenning verband houden.

§ 3. De beoordelingscommissie muziek brengt jaarlijks advies uit over de artistieke aspecten van de gesubsidieerde activiteiten.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt nader de modaliteiten van de uitoefening van het toezicht, zoals vermeld in § 1, § 2 en § 3.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

§ 1. Als de door de Vlaamse regering aangewezen dienst vaststelt dat de subsidiëringsvoorwaarden, zoals bedoeld in de artikelen 16 en 17, niet geheel werden vervuld, dan kan de Vlaamse regering op advies van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst een aantal sancties treffen. De Vlaamse regering zal de sancties en de te volgen procedure nader bepalen.

§ 2. Tegen sancties kan een bezwaar worden aangekend. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van dit bezwaar.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV.**Het Muziekcentrum van de Vlaamse
Gemeenschap****Artikel 25**

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd mee te werken aan de oprichting van een vereniging zonder winstgevend doel met als benaming “Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap”.

§ 2. De statuten van deze vereniging zonder winstgevend doel worden onmiddellijk na de oprichting ervan meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Wij-

zigen van de statuten moeten onmiddellijk meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement.

§ 3. De Vlaamse regering zal in de beheersorganen van deze vereniging zonder winstgevend doel, naast afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap op een evenwichtige wijze ook representatieve partners en specialisten uit de diverse genres en onderdelen van de professionele muzieksector opnemen, die een wezenlijke bijdrage kunnen leveren aan de werking van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

§ 1. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet als doel hebben organiserend en/of coördinerend op te treden met betrekking tot de volgende taken :

- 1° de Vlaamse componisten, muziekensembles en het Vlaamse muziekleven in het algemeen promoten, zowel in binnen- en buitenland, met een evenwichtige inspanning voor de diverse muziekvormen;
- 2° fungeren als documentatie- en informatiecentrum op het domein van de muziek;
- 3° een partiturenbibliotheek uitbouwen;
- 4° fungeren als depot voor o.a. de composities die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd;
- 5° eventueel andere taken op het vlak van de muziek, die in de overeenkomst met de Vlaamse regering, zoals bepaald in artikel 27, § 7, worden vastgesteld.

§ 2. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet bepaalde taken bedoeld in § 1, of onderdelen van die taken, kunnen uitbesteden aan gespecialiseerde organisaties, en hiertoe overeenkomsten kunnen sluiten met deze organisaties. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet verantwoordelijk blijven voor de effectieve uitvoering van de uitbestede taken.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 27

§ 1. De Vlaamse regering legt binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, de subsidie vast voor de werking van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De subsidie, zoals bedoeld in § 1, wordt toegekend in de vorm van een vierjaarlijks financieringsbudget. Dit budget bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van basis-, personeels- en werkingskosten van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap kan deze middelen deels bestemmen voor het uitbesteden van taken of onderdelen ervan, zoals bepaald in artikel 26, § 2.

§ 4. De subsidie, zoals bedoeld in § 1, kan in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld worden. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten berekend en uitbetaald worden.

§ 5. De Vlaamse regering neemt de beslissing over de grootte van het toe te kennen financieringsbudget uiterlijk 6 maanden voor het begin van de vierjarige periode.

§ 6. Het verlenen van deze subsidie wordt afhankelijk gemaakt van het voorleggen van een beleidsplan voor een duur van vier jaar. Dit plan wordt ieder jaar ge-ëvalueerd en aangepast aan de noodzakelijke en mogelijke veranderingen. De Vlaamse regering bepaalt de inhoud van en de modaliteiten met betrekking tot het indienen en het evalueren van dit beleidsplan.

§ 7. Er wordt een overeenkomst gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap. Deze overeenkomst betreft de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Muziekcentrum en het toezicht op de aanwending van de ter beschikking gestelde middelen. Deze overeenkomst wordt na goedkeuring door de Vlaamse regering, onverwijld meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Deze overeenkomst kan jaarlijks worden herzien.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

De Vlaamse regering mag in voorkomend geval statutair personeel van haar diensten ter beschikking stellen.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

Aan het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap en aan de organisaties met wie het Muziekcentrum overeenkomsten sluit, zoals bepaald in artikel 26, § 2, kan door de Vlaamse Gemeenschap infra-structuur ter beschikking worden gesteld. Die terbeschikkingstelling is onderworpen aan een overeenkomst die de voorwaarden van de terbeschikkingstelling regelt. De overeenkomst wordt na goedkeuring door de Vlaamse regering, onverwijld ingediend bij het Vlaams Parlement. De terbeschikkingstelling is tot wederopzegging toe, zonder dat hieruit enige eis tot schadeloosstelling kan worden gesteld.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 30

§ 1. In afwijking van artikel 8, § 1, tweede lid moeten de aanvragen tot erkenning, bedoeld in artikel 8, met betrekking tot de eerste vierjarige erkenningsperiode waarvoor erkenning kan worden aangevraagd, ingediend worden in het jaar dat voorafgaat aan deze eerste vierjarige periode.

De Vlaamse regering zal de datum waarop deze aanvragen tot erkenning ingediend moeten worden nader bepalen.

§ 2. In afwijking van artikel 8, § 6 tot en met § 8 en § 10 beslist de Vlaamse regering onmiddellijk na kennisname van de adviezen en - in voorkomend geval - van het standpunt van de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot deze adviezen, over het al dan niet erkennen van muziekverenigingen die een aanvraag tot erkenning hebben ingediend met betrekking tot de eerste vierjarige erkenningsperiode waarvoor erkenning kan worden aangevraagd.

Voorzitter

De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging die een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot de eerste vierjarige erkenningsperiode waarvoor erkenning kan worden aangevraagd, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering om de aangevraagde erkenning te weigeren. De Vlaamse regering bepaalt ook de wijze waarop haar beslissing tot weigering van de erkenning wordt meegedeeld aan de muziekvereniging die deze erkenning aanvroeg.

§ 3. In afwijking van artikel 14, § 1, moeten de aanvragen tot subsidiëring, bedoeld in artikel 14, met betrekking tot de eerste vierjarige periode waarvoor subsidiëring aangevraagd kan worden, ingediend worden in het jaar dat voorafgaat aan deze vierjarige periode.

De Vlaamse regering zal de datum waarop deze aanvragen tot subsidiëring ingediend moeten worden nader bepalen.

§ 4. In afwijking van artikel 14, § 5, mag de Vlaamse regering de beslissing over de grootte van het eerste vierjaarlijks financieringsbudget dat wordt toegekend, op een andere datum nemen.

§ 5. In afwijking van artikel 18 moet de lijst van de aanvullende beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, § 2, die aanvullend gehanteerd moeten worden om de grootte van de eerste toegekende financieringsbudgetten te bepalen, ten laatste één maand voor de datum, bedoeld in § 2, tweede lid van dit artikel, kenbaar gemaakt worden. Als deze aanvullende beoordelingscriteria niet tijdig kenbaar gemaakt worden, gelden alleen de beoordelingscriteria bepaald in artikel 17, § 1.

§ 6. In afwijking van artikel 27, § 5, mag de Vlaamse regering de beslissing over de grootte van het eerste vierjaarlijks financieringsbudget dat aan het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap wordt toegekend, op een andere datum nemen.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

Dit decreet wordt aangehaald als : ‘Muziekdecreet’.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

Dit decreet treedt in werking op de datum van bekrachtiging ervan door de Vlaamse regering. De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

– *Aangenomen.*

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jos Stassen, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Marino Keulen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen
– 925 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Stassen, mevrouw Van Hecke, de heer Keulen, mevrouw Van Nieuwenborgh, mevrouw Maes en de heer Geysels betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat

- 1° cultuur een gemeenschapsmaterie is ;
- 2° de federale loyaleit veronderstelt dat federale maatregelen die belangrijke repercussies hebben op het beleid van de gemeenschappen, slechts na voorafgaand overleg worden genomen ;
- 3° de federale BTW-administratie via een administratieve omzendbrief de BTW-vrijstelling voor zangers, muzikanten, dansers en acteurs die deel uitmaken van een groep en voor hun artistieke activiteiten een gage ontvangen, heeft opgeheven ;
- 4° door deze maatregel het BTW-tarief van 21 % onmiddellijk toepasbaar werd ;

Voorzitter

- 5° in antwoord op een mondelinge vraag in de Senaat de minister van Financiën toezegde het desbetreffende BTW-tarief van 21 % terug te brengen tot 6 %. Deze toezegging werd ondertussen nog niet geformaliseerd ;
- 6° de betrokken uitvoerders verplicht worden tot extra administratie, met als gevolg een meeruitgave in hun werkingskosten en dit ten nadele van hun artistieke budget ;
- 7° in de culturele sector zeer weinig verenigingen, organisaties of centra, die zangers, muzikanten, dansers of acteurs programmeren, over een BTW-nummer beschikken ;
- 8° de erkende organisaties in uitvoering van artikel 44, § 2, 9° van het BTW-wetboek vrijgesteld zijn van BTW en bijgevolg de meerkost van de BTW op uitvoerende artiesten niet kunnen verrekenen in hun BTW-aangifte. De bovenvermelde maatregel doorbreekt het evenwicht dat was beoogd door de vrijstellingen toegekend aan enerzijds de uitvoerende artiesten en anderzijds de erkende organisatoren ;
- 9° derhalve deze verenigingen, organisaties of centra met een meeruitgave geconfronteerd worden, waardoor zij gedwongen worden ofwel hun activiteiten te beperken, extra inkomsten te zoeken via subsidiëring of sponsoring ofwel de extra uitgave door te rekenen aan de cultuurconsumenten ;
- 10° deze BTW-maatregel ernstige gevolgen heeft voor het culturele aanbod en het culturele leven in Vlaanderen ;
- 11° de BTW-maatregel ingevoerd zou worden met ingang van 1 april 1998, dus in het midden van het programmatische seizoen dat loopt van september tot augustus, waardoor de betrokken organisaties niet meer de nodige maatregelen kunnen nemen om hun budget in evenwicht te houden ;
- 12° de BTW-problematiek opnieuw de aandacht vestigt op de dringende noodzaak van een concreet realiseerbaar en alles omvattend statuut van de kunstenaars ;
- vraagt de Vlaamse regering met de federale regering in overleg te treden om
- 1° in elke aangelegenheid die repercussies heeft op het cultuurbeleid en het culturele leven van de Gemeenschappen, voorafgaand overleg te plegen met de respectieve cultuurministers ;
- 2° de door minister Maystadt toegezegde reductie van het betreffende BTW-tarief van 21 % naar 6 % te formaliseren ;
- 3° een evenwichtige oplossing uit te werken voor het BTW-statuuut van de erkende organisatoren in de culturele sector ;
- 4° de genomen BTW-maatregelen in werking te laten treden op 1 januari 1999 ;
- 5° mee te werken aan een spoedige en werkzame regeling voor het statuut van de kunstenaars.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Helsen, verslaggever, heeft het woord. Ik wijs erop dat dit het eerste betoog is van mevrouw Helsen in dit parlement.

Mevrouw Kathleen Helsen, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor Cultuur en Sport besprak in aanwezigheid van de minister van Cultuur op 5 maart het voorstel van resolutie over de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen.

In de toelichting bij de resolutie werd gesteld dat ze een reactie is op een administratieve omzendbrief van de federale BTW-administratie, die, om verdere misbruiken te vermijden en te voldoen aan de Europese richtlijnen, de BTW-vrijstelling voor de muzieksector ophief. Deze maatregel heeft uiteraard ernstige consequenties voor de gehele culturele sector.

De spreker vermeldde in de toelichting dat in de Senaat een mondelinge vraag over deze maatregel werd gesteld aan de minister van Financiën. In zijn antwoord zei de minister toe om het BTW-tarief van 21 percent terug te brengen tot 6 percent. Ten slotte werd de aandacht gevestigd op het feit dat de invoering van deze BTW-maatregel niet kan worden losgekoppeld van het statuut van de kunstenaar.

In de bespreking van de resolutie werden vooral de volgende punten ter sprake gebracht. Ten eerste

Helsen

werd er gesproken over de federale loyaliteit ten aanzien van de culturele autonomie van de gemeenschappen. De commissieleden betreurden het ten zeerste dat aan deze maatregel geen enkele vorm van overleg is voorafgegaan tussen de federale en de Vlaamse overheden.

Ten tweede werd in de bespreking aandacht besteed aan de financiële consequenties van deze maatregel voor de culturele centra die worden geconfronteerd met een belangrijke meerkost, voor de cultuurconsument die de meerkost mee zal moeten betalen, voor de betrokken uitvoerders die worden verplicht tot extra administratiekosten, en voor de erkende organisaties die zijn vrijgesteld van BTW. Een commissielid verwees tevens naar het BTW-wetboek dat voorziet in een reeks uitzonderingen, waarvoor geen BTW moet worden betaald.

Een derde belangrijk punt dat tijdens de bespreking in de commissie aan bod kwam, was de vaststelling dat er een gebrek is aan een culturele reflex in de verschillende beleidsdomeinen. Door deze maatregel komt dat gebrek opnieuw tot uiting. Er werd nogmaals verwezen naar de invloed van de maatregel op het statuut van de kunstenaars. Daaraan werd ook de vraag van de commissieleden gekoppeld, om dringend werk te maken van dit statuut.

Ten slotte werd de wens geuit dat de federale minister van Financiën de beloofde verlaging van het BTW-tarief daadwerkelijk zou toepassen binnen zeer korte termijn.

In zijn betoog zegt de minister van Cultuur dat hij de inhoud van de resolutie onderschrijft. Hij wenst de BTW-maatregel in een ruimer kader te situeren zodat ze kan worden gekoppeld aan de discussie over het statuut van de kunstenaar en aan het beleid inzake BTW op andere cultuurgoederen. De minister merkt tevens op dat de voorgestelde oplossingen werkzaam moeten zijn en afgestemd op de complexe culturele realiteit.

Na de bespreking werden acht amendementen ingediend, die tegemoetkomen aan de bekommernissen die tijdens de bespreking werden geuit en die de resolutie verder verfijnen en herstructuren. De amendementen en de aangepaste resolutie werden eenparig aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil mevrouw Helsen danken voor het zeer omstandig en correct verslag van de bespreking van deze resolutie.

De reactie op de administratieve omzendbrief van de BTW-administratie over de afschaffing van de vrijstelling en de invoering van de heffing van 21 percent, was unisono. Het hele culturele veld in Vlaanderen in al zijn geledingen, namelijk uitvoerders, gebruikers en beleidsmensen, trok aan de alarmbel. De schaarse subsidies uit Vlaanderen zouden moeten worden gebruikt om aan de BTW-verplichtingen te voldoen. Ere wie ere toekomt : de Vlaamse minister van Cultuur zond per ijlbode een protest aan zijn federale collega, wat niet zonder gevolg bleef.

De bespreking van deze resolutie is eigenlijk hallucinatorisch. Ze is immers al ingeleid bij alle uiteenzettingen over het muziekdecreet. De minister heeft al gezegd dat hij er volgende week uitvoering aan zal geven. Het belang ervan is daardoor meer nadrukkelijk aan de orde. Op de parlementaire vraag die prompt door gemeenschapssenator Olivier werd ingediend, haastte de federale minister van Financiën zich om de storm te keren en aan te kondigen dat het heffingspercentage zou worden beperkt tot het meer aanvaardbare niveau van 6 percent.

Bij de bespreking van het voorstel van resolutie zoals het toen was ingediend en waarbij hoofdzakelijk de BTW-problematiek aan de orde kwam, rees de vraag naar de relevantie, in de optiek van de toezegging door de minister van Financiën. In overleg met de verschillende indieners werd de inhoud van de resolutie verruimd tot een aantal raakvlakken van culturele materies en federale bevoegdheden.

Ten eerste moeten kortsluitingen als deze rond de BTW-verplichting van artiesten in de toekomst worden vermeden. Er moet een federale loyaliteit zijn die erop neerkomt dat elke maatregel die een belangrijke repercussie heeft op het culturele leven in onze gemeenschap, ook met ons wordt besproken. In de tweede plaats is de toezegging door de federale minister van Financiën tot op vandaag nog steeds niet in regelgeving omgezet. Het is logisch dat de inschrijving van het verminderd tarief van 6 percent zich opdringt.

Vervolgens vragen we aandacht voor twee specifieke problemen bij de BTW-wetgeving in de culturele sector. In de tot op vandaag toegepaste regelgeving waren de artiesten vrijgesteld van heffing,

Van Hecke

maar ook de erkende organisaties waren niet onderworpen aan de BTW-inschrijving. Het feit dat artiesten nu worden onderworpen aan de BTW-regelgeving, zal dus problemen geven voor de organisatoren, die geen enkele verrekening kunnen doorvoeren. Het oorspronkelijk bedoeld evenwicht wordt thans verbroken en moet worden hersteld, wat als evident en rechtvaardig overkomt.

Een tweede concreet probleem is de ingangsdatum van de nieuwe BTW-heffing in de federale regelgeving. Gezien het feit dat in deze sector het werkjaar van september tot augustus loopt en de daaraan gekoppelde programmatieperiode eraan voorafgaat, zou een invoering van de nieuwe regelgeving met ingang van 1 januari 1999 in praktijk geen bijkomende problemen veroorzaken, tenzij financiële.

Ten slotte willen we ons aansluiten bij de andere fracties door uitdrukkelijk te vragen dat door de federale regering de noodzakelijke medewerking zou worden gegeven aan de totstandkoming van het tot in den treure door velen bepleite statuut voor de kunstenaars dat vandaag vanuit parlementair initiatief wordt nagestreefd.

Wij kennen de bezorgdheid van de minister van Cultuur voor deze sector en zijn optreden bij het BTW-conflict kreeg de terechte waardering van iedereen. Wij verwachten dan ook dat hij met de steun van zijn collega's in de regering het overleg voor de door ons gestelde problematiek in gang zal zetten, stuwen en tot een goed einde brengen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het was inderdaad met verbijstering dat het culturele veld kennis nam van de maatregel die hier al voldoende is geschetst. De verbijstering was des te groter omdat er geen enkel overleg heeft plaatsgevonden tussen de federale regering en de onze en evenmin met de sector zelf.

De huidige wet voorziet in een BTW-voet van 21 percent en zorgt daardoor voor een werkelijke aanslag op het culturele veld. Er werd reeds berekend dat alleen al de gemeentelijke culturele instellingen hierdoor 230 miljoen frank moeten inleveren. Het is dus absoluut noodzakelijk dat er zo snel mogelijk een formalisering komt van de toezegging van minister Maystadt om die BTW op

6 percent te brengen. Binnen datzelfde gemeentelijke culturele veld staat zelfs die 6 percent nog steeds voor 66 miljoen frank. Het blijft dus hoe dan ook een aanslag.

Gemeentebesturen zijn immers niet BTW-plichtig, zowel voor de gemeentelijk beheerde culturele centra als voor de centra met VZW-beheer. Ze zijn dus vrijgesteld van BTW voor hun artistieke activiteiten. Daardoor zullen alle culturele centra opdraaien voor deze meerkost. Wie niet BTW-plichtig is, kan de betaalde BTW ook niet recupereren. Het opdraaien van de culturele centra voor de meerkost zal zich uiten in enerzijds een kwantitatieve vermindering van de programmatie en in anderzijds een doorschuiving van die meerkost naar de cultuurconsument. In beide gevallen is cultuur – met aan de ene zijde de artiesten zelf en aan de andere zijde het publiek – de grote verliezer.

Daarom vergt deze afschaffing van BTW-vrijstelling ook de afschaffing van BTW-vrijstelling voor erkende organisaties voor hun artistieke activiteiten. Hiervan moet dringend werk worden gemaakt, want enkel op die manier kan de concurrentievervalsing die met de commerciële sector ontstaat, worden weggewerkt.

Dat die maatregel in werking zou treden op 1 april 1998, is een bijkomende belastende factor. Tal van culturele centra zijn immers nu reeds bezig met hun programmatie voor het volgende seizoen en zullen er dus toe verplicht worden op een totaal ongecontroleerde en ongefundeerde manier in die programmatie te snoeien omdat zij niet over de nodige middelen zullen beschikken. Daarom vragen we uitdrukkelijk om de datum te verschuiven naar ten vroegste 1 januari 1999.

Ik wil mij ook aansluiten bij wat mevrouw Helsen in haar goed opgebouwd verslag heeft vermeld, namelijk dat het goed zou zijn dat er bij ons allemaal – en zeker ook binnen het federale parlement en de federale regering – een grotere cultuurreflex ontstaat, dat we ons wat meer bezinnen over de plaats en de belangrijke functie van de kunstenaars in de maatschappij.

Het is meer dan noodzakelijk dat dringend werk wordt gemaakt van een fiscaal en sociaal-rechtelijk statuut voor de kunstenaar. Ons denken over cultuur moet eindelijk eens worden uitgebreid tot alle domeinen van onze maatschappij. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het gaat met de Vlaamse artiest zoals met de arme Job op zijn mesthoop : om elf uur krijgt hij een subsidie van minister Martens, die om twaalf uur weer wordt afgenomen door minister Maystadt. Job was een heel tolerant man, want hij zei : 'De Heer heeft mij gegeven en de Heer heeft mij ontnomen. Zijn naam weze gebenedijd.'

Het is volstrekt onaanvaardbaar dat onze zogenaamde culturele zelfstandigheid door geen enkele fiscale maatregel kan worden ondersteund. Het moedige beleid van steun aan kunstenaars wordt hierdoor onmogelijk gemaakt. Eigenlijk zijn de muzikanten in zekere zin nog bevoorrecht. Onze fractie moet zo spoedig mogelijk een tweede resolutie maken, omdat de beeldende kunstenaars veel erger worden getroffen. Statistieken tonen aan dat beeldende kunstenaars verkopen via galerijen die 21 percent BTW moeten betalen. Dit is een unieke maatregel in de Europese Unie. Er werd gezegd dat alles in stand kan worden gehouden dankzij het talent van de kunstenaars. Dit is natuurlijk niet juist want een kunstenaar kan even goed werken tentoonstellen in Parijs, Keulen of Londen als in Antwerpen of Brussel. De 21 percent is onrechtvaardig.

De kunstveilingen werden uitgevonden in de Nederlanden. Zoals zo dikwijls is het idee ontstaan in Antwerpen, maar werd het door de vlucht voor de Spanjaarden en het papendom pas gerealiseerd in Amsterdam in de zeventiende en achttiende eeuw. Alhoewel het begrip kunstveiling dus louter Nederlands is, houdt sinds de negentiende eeuw iedereen kunstveilingen. Maar ook deze oude traditie wordt nu gefnuikt. De toestand van de veilingzalen in België is uniek. Er is een Europese richtlijn waarin de BTW op 6 percent werd bepaald, maar de slimme Belgen hebben die heffing op het gehele product toegepast. Als er in een Belgische veiling een schilderij wordt verkocht aan 100.000 frank, dan wordt van die 100.000 frank 6 percent afgehouden. In alle andere Europese landen moet 6 percent worden betaald op de commissie van het veilinghuis, en dit is heel wat anders. Er bestaat een wantoestand. De kunstwereld helpen vormt eigenlijk onze enige ernstige bevoegdheid. De federale regering fnuikt onze goede wil op een sarrende wijze.

Ik heb nog een bedenking over de cultuurverbruikers. Die worden in de eerste plaats getroffen door hun karig cultuurbudget. Het is zo karig omdat de belastingen zo hoog zijn, het leven moeilijk is, er zoveel werkloosheid heerst, enzovoort. Het geld zou in feite voor het plezier in ons leven moeten

zorgen. Kunst wordt veel te hoog belast. Om een artiest te zien moet er 6 percent BTW worden betaald en bij het kopen van een schilderijtje, wat sinds de dertiende eeuw in ons bloed zit, zelfs een buitensporige BTW.

Daartegenover staat een verpletterend statistisch gegeven. Ik weet dat er niets meer onhebbelijk bestaat dan met statistieken te goochelen om indruk te maken, maar deze moet ik u toch meedelen. Veruit het grootste deel van de middelen van de enkeling die cultuur consumeert, bestaat uit de belastingbijdrage voor de openbare televisie. Dit is onaanvaardbaar. Ongeacht of hij de collectivistische of de individualistische ideologie nastreeft, kan iemand die cultuur beleeft, toch niet worden verplicht om het grootste deel van zijn privé-budget aan een staatsinstelling af te staan. Die instelling kan positieve gaven en vele mogelijkheden hebben, maar de Vlaming kan onmogelijk akkoord gaan met deze regeling. In verhouding met zijn investering – want de bijdrage is een investering – kijkt hij immers niet genoeg naar de openbare omroep. Hij kijkt niet naar de openbare omroep, maar naar commerciële zenders. De statistieken wijzen dat elke week uit. Dit is een element van verregaande staatsinmenging. Als het nu alleen een Belgisch fenomeen was tegenover Vlaanderen, dan zou ik mijn gekende refrainen kunnen aanheffen. Het is helaas nog erger : het is staatsinmenging in het beheren en uitgeven van de luttele bedragen die de Vlamingen in deze moeilijke tijden aan cultuur kunnen besteden. Dat wil ik aanklagen.

We zullen dit voorstel uiteraard goedkeuren, maar het debat moet worden opengetrokken naar de beeldende kunstenaars.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Ik wil mevrouw Helsen danken voor haar verslag. Mijn betoog in de commissie is hier al bijgetreden door diverse leden. De uiteenzettingen van de sprekers op deze tribune dragen ook onze goedkeuring weg. Het pleidooi om een BTW-regeling op te stellen die ook voor de beeldende kunstenaars interessant is, verdient alle aanbeveling. Het pleidooi van mevrouw Van Nieuwenborgh inzake de organisatoren wordt in alle culturele centra bijgetreden. Ik wil me ook aansluiten bij het pleidooi van mevrouw Van Hecke.

Ten slotte wil ik zelf nog een pleidooi voor federale loyaliteit houden. Diegenen op federaal niveau die het federalisme of confederalisme in dit land nog enige kans willen geven, moeten hun denken ver-

Maes

anderen. Het federale niveau troont als een soort apart regime boven wat leeft in dit land. Als ze er geen bevoegdheid over hebben, dan trekken ze het zich ook niet aan. De federale ministers zijn helaas geen federalisten. Het zijn overwegend mannen die België nog steeds zien als een unitaire staat. Zolang dit land op die manier wordt bestuurd, worden de paden geëffend voor separatisme. Snappen ze dat daar dan niet ? (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wil de collega's danken voor de positieve reacties op dit voorstel van resolutie. We hebben samen geprobeerd de tekst te verfijnen. Deze resolutie is maar een signaal aan de federale regering, omdat we uiteindelijk de bevoegdheid niet hebben die hierin wordt aangeraakt. Ik weet dat de federale regering nogal snel wordt aangevallen.

Het verhaal is echter nog veel hallucinatorischer dan u zich kunt voorstellen. Ik heb de vrijheid genomen om de man die het aanschrijven heeft opgesteld, te telefoneren. Ik heb hem gevraagd of hij beseftte wat hij had gedaan. Hij antwoordde dat hij niemand om raad kon vragen en dat het bericht op de geëigende plaatsen was opgehangen.

Dat nieuws over de BTW is toevallig in De Fisco-loog terechtgekomen en toevallig heeft een journalist van Het belang van Limburg dat gelezen. Het is geschreven in november 1997 en twee maanden later in de pers verschenen.

De man zei verder dat de kunstenaars blij mogen zijn dat we die uitzondering zo lang hebben toegelaten. Hij heeft er nog bij verteld dat dit een administratieve maatregel is : de minister heeft hier niets mee te maken. Er zit dus geen kwaadwilligheid achter, maar wel een administratieve ivoren-torenmentaliteit. Daar heeft men niet door dat de culturele wereld los staat van de BTW-wereld. De popwereld stond op stelten dit weekend en klaagde het BTW-tarief en het kunstenaarsstatuut aan. Er werd over hun hoofden heen beslist.

Op 1 april zou het nieuwe tarief ingaan. Het tarief van 6 percent BTW werd mondeling toegezegd. De federale regering heeft dus nog één week de tijd om dat officieel te maken. Ik hoop dat de meerderheidspartijen zich daarvoor inzetten ; liefst – zoals we vragen – met een uitstel tot eind dit jaar om een algemene regeling voor alle kunstenaars te kunnen uitwerken. Als een algemene regeling het

gevolg is van die administratieve ingreep, dan heeft de administratie een goede daad verricht zonder het zelf te beseffen. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Gilbert Vanleenhove, Louis Bril, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Nelly Maes en de heer Joachim Coens betreffende de programmatie van het werk van Vlaamse toondichters – 946 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Vanleenhove en Bril, mevrouw Van Nieuwenborgh, mevrouw Maes en de heer Coens betreffende de programmatie van het werk van Vlaamse toondichters dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende

- 1° dat de Vlaamse Gemeenschap onafgebroken haar eigen identiteit in openheid verder moet ontwikkelen ;
- 2° dat het eigen culturele erfgoed een bijzonder belangrijk onderdeel vormt van de Vlaamse identiteit ;
- 3° dat het Vlaamse muziekrepertoire wezenlijk deel uitmaakt van de Vlaamse culturele identiteit ;
- 4° dat de ontsluiting, bekendmaking en promotie van het Vlaamse muziekrepertoire zowel kansen biedt tot (her)valorisatie van musicalia uit het verleden als tot ontplooiing en artistieke verrijking van hedendaagse componisten en hun oeuvre ;

– verzoekt de Vlaamse regering

Voorzitter

- 1° bij concertuitvoeringen op initiatief van de Vlaamse overheid door een door haar erkend ensemble de verplichting op te leggen minstens één compositie van een Vlaams toondichter te programmeren ;
- 2° er bij de Vlaamse provincie- en gemeentebesturen en bij de Vlaamse openbare instellingen op aan te dringen eenzelfde houding aan te nemen wanneer zij zelf concerten organiseren.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, uiteraard begint de bespreking van een voorstel van resolutie met een omstandige uiteenzetting van de motieven door de indiener. Ik wil dan ook graag aan de indiener zelf de gelegenheid geven deze verantwoording naar voren te brengen. Terzelfder tijd komt het hem toe de misvattingen omtrent dit voorstel van resolutie in de Nederlandstalige en Franstalige pers recht te zetten.

Samengevat beoogt deze resolutie, en dit naar aanleiding van het eveneens vandaag ter stemming voorgelegde muziekdecreet, een specifieke ondersteuning van het werk van Vlaamse toondichters. De discussie binnen de commissie voor Cultuur sloeg dan ook niet op de doelstelling van deze resolutie, wel integendeel. Zoals een commissielid het verwoordde, wijst de indiening van deze resolutie naar de zwakte van Vlaanderen op dit domein. In andere landen is deze systematische ondersteuning van het eigen muziekpatrimonium vanzelfsprekend.

De gedachtewisseling had betrekking op enerzijds het gehanteerde instrumentarium, namelijk de ingeschreven verplichting om deze componisten te programmeren, en anderzijds de omschrijving van de grenzen van de verplichting.

Gelet op de kritiek inzake de verplichting, met name de eventuele beknotting van de artistieke vrijheid en het betuttelend karakter van de regelgeving, heeft de commissie toch de voorkeur gegeven aan het opleggen van de verplichting boven de vraag naar stimulering. Het signaal klinkt dan

nadrukkelijker en wordt minder vrijblijvend geïnterpreteerd.

Ze werd wel beperkt tot strikte opdrachtconcerten, georganiseerd door de Vlaamse overheid, enkel als ensembles optreden die door de Vlaamse Gemeenschap worden erkend en gesubsidieerd. Het laatste element legitimeert de voorliggende vraag.

Naast een voorstel tot een betere formulering van het eerste uitgangspunt, werd de laatste beperking in het toepassingsveld via een amendement ingeschreven. Het aldus geamendeerde voorstel werd aangenomen met 10 stemmen voor tegen 1 onthouding. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, 'Ils sont fous ces flamands !', blokketterde een Franstalige krant als commentaar op de voorliggende resolutie. We zouden als Vlamingen inderdaad flink gek zijn als we, zoals de artikelschrijver meldt, de Rolling Stones zouden verplichten op Torhout-Werchter 'De Vlaamse Leeuw' aan te heffen, of als we Michael Jackson 'Kom mee naar de zee' zouden laten zingen – voor het geval hij nog eens de weg naar Oostende zou vinden – of als we ten slotte Madonna op Flanders Expo met sensuele stem 'Klein, klein kleutertje' zouden laten kwelen.

Hoewel ik het best leuk zou vinden, is het baarlijke nonsens, gebaseerd op een totaal uit de lucht gegrepen, potsierlijke interpretatie van onze resolutie in een Vlaamse krant. Om het laatste nieuws nog te kunnen brengen had een redacteur van die krant onze resolutie blijkbaar maar half gelezen.

Het voordeel van die foutieve berichtgeving is misschien nog geweest dat we de bedoeling van onze resolutie via amendering in de commissie voor Cultuur nog wat duidelijker hebben omschreven. Het nadeel van de stemmingmakerij in de pers was echter dat er verwarring is gezaaid en dat een aantal leden van dit parlement zijn gaan twijfelen over de opportuniteit van de resolutie. Ik hoop dat ze er nog eens over zullen nadenken.

Wat vragen we immers in deze resolutie ? We vragen gewoon dat de Vlaamse regering, als ze op eigen initiatief een concert laat uitvoeren door een ensemble dat door haar erkend is, aan dat ensemble de verplichting zou opleggen om toch minstens één compositie van een Vlaams componist te pro-

Vanleenhove

grammeren. Het woord 'concert' kan hier ruim worden geïnterpreteerd. Het kan bijvoorbeeld ook gaan over een muzikaal optreden tijdens één of andere academische zitting. In onze resolutie vragen we dat zelfs niet. En daarnaast vragen we ook dat de regering er bij onze provincie- en gemeentebesturen en bij de Vlaamse openbare instellingen op zou aandringen eenzelfde houding aan te nemen. Er is echter geen verplichting.

Is het nu zo bizar om zoiets te durven vragen? Is het verwerpelijk dat men als cultuurgemeenschap kansen wil geven aan hedendaagse talentrijke componisten van eigen bodem om met hun werk naar buiten te treden? Is het laakbaar dat we ons eigen rijke muzikale erfgoed ten volle willen ontsluiten, bekendmaken en promoten? Mogen we soms niet meer fier zijn over onze cultuur- en volkseigen artistieke creaties? Niemand in deze zaal zou het omgekeerde durven beweren.

Hollen wij daarmee het Vlaams Blok achterna, zoals diezelfde krant suggereerde? Om de liefde Gods, laten we toch eens volwassen zijn. Laten we niet bijna traumatisch verkrampd achter elke uiting van volksverbondenheid een gebaar zoeken van onverdraagzaamheid, van gebrek aan openheid voor andere volkeren en culturen, of in het beste geval van ongebreidelde hartstocht die het wijze beleid belemmert. De lijst van ondertekenaars van de resolutie bewijst op zichzelf reeds voldoende dat van intolerantie of extreem-nationalistische beweegredenen geen sprake kan zijn.

In andere landen heeft men duidelijk minder problemen met het promoten van eigen talent. Zo voeren Scandinavië en Nederland al veel langer een intensieve sensibilisatiepolitiek ten voordele van hun eigen muzikale creaties. Zij schrikken er zelfs niet voor terug om ook buitenlandse orkesten en organisatoren te benaderen om die muziek in hun repertoire op te nemen. Ze gaan ervoor op reis, nodigen buitenlandse uitvoerders uit, en ze verlenen steun bij het uitvoeren van werken door buitenlandse orkesten en ensembles.

Ik ben blij dat ons eigen muziekdecreet dat vandaag ter stemming voorligt, ook dergelijke initiatieven mogelijk zal maken via het op te richten Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap. Het muziekdecreet bevat overigens nog heel wat andere lovenswaardige initiatieven om onze Vlaamse componisten aan te moedigen en om aan hun werk uitstraling te geven.

Onze resolutie ligt dus in het verlengde van het nieuwe muziekdecreet. De Vlaamse overheid moet immers in de eerste plaats zélf het voorbeeld geven. Is dat betuttelend? Het is jammer dat ik alle uitnodigingen uitgaande van de Vlaamse regering niet heb bijgehouden. Sedert ik in het Parlement zitting heb en zo een uitnodigingen ontvang, heb ik me er wel eens meer aan gestoord dat er geen werk van een Vlaams componist was geprogrammeerd bij evenementen georganiseerd door de Vlaamse overheid.

Betekent dit dan dat de Vlaamse regering bijvoorbeeld geen Bachconcert meer kan organiseren? Uiteraard niet. Als ze daar ten minste gegronde redenen voor heeft, kan dat net zo goed als vroeger. Wij leggen immers geen decretaal verbod op. Maar misschien kunnen de ministers, de provinciaal gedeputeerden, de burgemeesters of schepenen zelfs dan nog enige vindingrijkheid aan de dag leggen om dat concert bijvoorbeeld te laten openen met een muzikaal eerbetoon aan de betrokken meester, in opdracht gecomponeerd door een Vlaamse toondichter. Dat heeft met betutteling niets te maken. Overigens bindt dit voorstel enkel de overheid, en zeker niet de burger. Het bindt de overheid tot iets dat eigenlijk een evidentie zou moeten zijn – al toont de praktijk aan dat dit niet zo is.

Onbekend maakt onbemind, zegt het spreekwoord. Het komt me voor dat Vlaamse musici tot dusver al te vaak werden herleid tot namen in een handboek voor muziekgeschiedenis en dat de levende bron van hun muziek documentair werd gedempt. Ook de hedendaagse Vlaamse talenten kennen we veel te weinig. Niet zelden valoriseren zij hun talent eerder op buitenlandse podia dan in de concertzalen van onze Vlaamse culturele centra.

Het muziekdecreet kan daar in elk geval verandering in brengen. Op een bescheiden wijze zal ook onze resolutie dat doen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er is hier reeds uitgelegd wat de bedoeling van deze resolutie is. Ik wil me hier beperken tot twee replieken. Vooreerst wil ik hier de journalisten van antwoord dienen die hier niet zijn. Verder wil ik een repliek geven op de collega's die er wel zijn, en eventueel van gedachten veranderden sinds de commissiezitting.

Eigenlijk komt deze resolutie neer op een verwijt van het parlement aan de regering. Ik begrijp dat

Maes

de socialisten, die verschrikkelijk gezagsgetrouw zijn, geen enkel verwijt willen maken aan de Vlaamse regering. Daarom ontzeggen ze dit voorstel van resolutie hun steun. Want in deze resolutie staat dat de Vlaamse regering, als ze van het Vlaams Parlement de opdracht krijgt om een programma uit te voeren, dat programma op zijn minst moet nakijken en ervoor moet zorgen dat bij de uitvoering ook aan Vlaamse componisten wordt gedacht. Ik heb niemand van leer horen trekken tegen het feit dat de Vlaamse regering mensen betaalt om muziek uit te voeren. We zijn van mening dat de regering dit in het verleden te weinig heeft gedaan. En het is de pers die daar duidelijk over valt. Maar aangezien ze hier niet is, kan ik haar ook niet overtuigen.

We hebben vandaag al meer spreekwoorden gehoord dan gebruikelijk is op dit spreekgestoelte. En ik wil er nog één aan toevoegen: 'geen sant in eigen land'. Vlaanderen zet deze uitdrukking nogal gemakkelijk in de praktijk om. Heel vaak zijn onze eigen componisten minder bekend dan de buitenlandse voorbeelden, die daarom niet beter zijn. Ik heb het niet over de grote namen die in heel de wereld geschiedenis schrijven, wier werken soms uitentreeuren worden gespeeld en waarbij je je afvraagt of er nog wel moet worden gecomponeerd. Het was voor mij een troost toen ik deze week een jonge vrouwelijke componiste op de radio hoorde zeggen dat ze eigenlijk componeert voor haar plezier. Wanneer het dan ook nog wordt uitgevoerd, vindt ze dat best leuk.

Maar hoe kan Vlaanderen in dit koor van volkeren zijn stem laten horen wanneer het zijn eigen componisten tot het stof van de bibliotheek veroordeelt? Dat is toch niet logisch. Maar we zijn nu eenmaal zo een volk. We leven op het kruispunt van culturen die meermaals over ons heen zijn gewalst. We zijn opgevoed in een beate bewondering voor alles wat van buiten komt. Daardoor wordt wat op eigen bodem wordt gecreëerd, wel eens minderwaardig bevonden. Geen sant in eigen land. En onze componisten leggen zich daar vaak bij neer. Eigenlijk hoeven ze dat niet te doen. Ze zouden boos in hun pen moeten klimmen.

Er zijn toch ook genoeg goede kranten in de wereld. Waarom zouden we nog een Vlaamse pers hebben wanneer er bijvoorbeeld een krant als *Le Monde* bestaat? Maar wanneer *Le Monde* iets over Vlaanderen schrijft, vraag je je soms af hoe het mogelijk is dat een zo goed geïnformeerde krant zo iets kan schrijven. Checken ze dan hun

berichtgeving niet? Ik denk dat we overtuigd mogen zijn dat het goed is om een Vlaamse pers te hebben, ook als die soms onzin uitkraamt.

We hebben niet alleen Vlaamse journalisten nodig maar ook Vlaamse componisten. De Vlaamse journalisten zouden absoluut geen nut hebben als niemand hun producten zou lezen. De Ieren hebben altijd gezongen en zullen blijven muziek maken. Ik weet niet of het in Vlaanderen ook zo is gesteld met de muziek. Ik denk dat we meer grote schilders hebben dan grote musici. Maar wanneer we die musici geen kansen geven, dan komen er geen bij. Wanneer er geen vrouwelijke componisten worden uitgevoerd, dan zal men blijven zeggen dat de vrouwen geen talent hebben om muziek te maken. En als er geen Vlaamse componisten worden uitgevoerd, zal men ook van hen zeggen dat ze geen talent hebben om muziek te schrijven. Onze overheid moet haar werk doen. Als ze vindt dat Vlaamse kunstenaars de kans moeten krijgen om muziek te maken, dan moet het ook muziek kunnen zijn van Vlaamse componisten.

De overheid moet haar werk goed doen. Wij vinden dat dit tot haar werk behoort. Voor de rest is iedereen vrij. Eigenlijk zouden we dit niet moeten doen. In een normaal land zou het zo zijn. Ik wil besluiten met een spreekwoord dat heel lang letterlijk werd toegepast: diens brood men eet, diens woord men spreekt.

Onlangs hoorde ik dat een van onze groten – ik vernoem hem niet – werd gevraagd om voor een Nederlandse openbare radio-omroep een oude bestofte componist te herontdekken. Hij werd daarvoor goed betaald. Ik heb die man niet horen klagen. Ik heb hem niet zien schrijven in onze kranten dat het een schande is dat de Nederlanders die oude componist, die niemand kent, van onder het stof haalden.

Ligt er in Vlaanderen niet heel wat onder het stof bedolven, dat de moeite waard is om te worden afgestoft? Het weinige geld dat we hebben, zou de overheid ook moeten besteden aan wat van hier is. Misschien moet ze eens nagaan of wat ondergestoft is, de jonge generatie niet boeit. Moet alleen de Nederlandse radio-omroep dat doen? Moeten we een Nederlander betalen om hier te komen zoeken in de archieven? Waar zijn we mee bezig?

Collega's, keur deze resolutie goed zodat onze overheid niet vergeet haar job goed te doen en te zorgen dat het werk van eigen toondichters niet wordt vergeten in haar eigen concerten. (*Applaus bij de VU en de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de SP heeft deze resolutie mee ondertekend, ingediend en ook geamendeerd. Wij trekken onze steun aan de resolutie echter in, niet omwille van onze grote gezagsgetrouwheid aan de regering maar omwille van ons respect voor de kracht en het belang dat een resolutie moet hebben.

We hebben de resolutie ondertekend omdat we overtuigd zijn dat we een extra ondersteuning moeten geven aan onze eigen hedendaagse componisten. Gezien de recente ontwikkelingen op het vlak van de beleidsmatige ondersteuning van de muzieksector, te danken aan de beleidsbrief muziek en het muziekdecreet van minister Martens, zijn we na lang overleg tot de conclusie gekomen dat het voorstel van resolutie betreffende de programmatie van Vlaamse toondichters in wezen overbodig is.

Ik wil wijzen op twee artikelen van het decreet. Het eerste is het derde lid van artikel 16 waarin staat dat binnen de gesubsidieerde periode van vier jaar zeker een opdracht voor een compositie moet worden gegeven. Het tweede lid van artikel 21 stelt dat de opdracht verplicht moet worden uitgevoerd. Onze betrachting werd dus door het decreet ondervangen. Uiteraard vinden we nog altijd dat Vlaamse componisten voldoende kansen moeten krijgen. Volgens ons biedt het voorliggende muziekdecreet, waarover vanmiddag wordt gestemd, voldoende garanties.

Er werd nog een ander bezwaar geuit. De SP vindt dat de verplichting om bij elk concert een Vlaams werk te spelen, te sterk ingrijpt in de programmatie. We zullen ons dan ook deze namiddag bij de stemming over deze resolutie onthouden. We zullen dan wel onze steun geven voor de goedkeuring van het muziekdecreet, en vervolgens ook voor de uitvoering ervan. (*Applaus bij de SP en Agalev*)

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, deze resolutie is na het muziekdecreet tot stand gekomen. Men had dus al kennis van het muziekdecreet.

Ten tweede zijn de artikels waarnaar mevrouw Van Nieuwenborgh verwijst, een heel goede promotie voor onze Vlaamse componisten. Ze leggen de Vlaamse regering echter in geen enkel geval een

engagement op. Het gaat hier enkel over subsidieringsvoorwaarden voor die ensembles. Het heeft dus niets met de regering als dusdanig te maken.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Mijnheer Vanleenhove, u hebt gelijk. Die ensembles leken ons wel veel belangrijker. Ze brengen immers veel meer uitvoeringen dan de vijf concerten die door de Vlaamse regering worden gesubsidieerd.

Voor een tweede zaak acht ik mezelf verantwoordelijk. Ik heb het misschien te eng bekeken, toen we de resolutie opstelden. Ik dacht alleen in termen van klassieke muziek. We begingen daar misschien een fout. Nu geldt dezelfde bepaling wanneer de Vlaamse regering een poporkest een opdracht zou geven. Dat hadden we niet zo bedoeld.

Mevrouw Nelly Maes : Denkt u dat er geen Vlaamse componisten zijn in de nieuwe sectoren ? (*Opmerkingen*)

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Mijnheer Vanleenhove, het was niet onze bedoeling om dat voor de popmuziek op te leggen.

De heer Gilbert Vanleenhove : Dat was in elk geval wel onze bedoeling.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, berouw komt na de zonden. Na lang beraad heeft de Agalev-fractie besloten zich te onthouden bij de stemming over deze resolutie. De artistieke vrijheid is voor ons toch nog net iets belangrijker dan het recht van de overheid om verplichtingen op te leggen bij het opvoeren van bepaalde concerten. We delen dus de bezorgdheid, maar we vinden de verplichting te verregaand.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.49 uur.*
